

EUROPSKA UNIJA

EUROPSKI PARLAMENT

VIJEĆE

Bruxelles, 24. veljače 2026.
(OR. en)

2025/0045(COD)
LEX 2496

PE-CONS 66/2/25
REV 2

SIMPL 217
ANTICI 219
ECOFIN 1788
EF 429
DRS 101
COMPET 1381
FIN 1586
COH 258
CODEC 2180

**DIREKTIVA EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA
O IZMJENI DIREKTIVA 2006/43/EZ, 2013/34/EU,
(EU) 2022/2464 I (EU) 2024/1760
U POGLEDU ODREĐENIH ZAHTJEVA
ZA KORPORATIVNO IZVJEŠĆIVANJE O ODRŽIVOSTI
I ODREĐENIH ZAHTJEVA DUBINSKE ANALIZE ZA ODRŽIVO POSLOVANJE**

DIREKTIVA (EU) 2026/...
EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 24. veljače 2026.

**o izmjeni direktiva 2006/43/EZ, 2013/34/EU,
(EU) 2022/2464 i (EU) 2024/1760
u pogledu određenih zahtjeva za korporativno izvješćivanje o održivosti
i određenih zahtjeva dubinske analize za održivo poslovanje**

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegove članke 50. i 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom²,

¹ SL C, C/2025/4212, 20.8.2025., ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/4212/oj>.

² Stajalište Europskog parlamenta od 16. prosinca 2025. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 24. veljače 2026.

budući da:

- (1) U svojoj komunikaciji od 11. veljače 2025. naslovljenoj „Jednostavnija i brža Europa: Komunikacija o provedbi i pojednostavnjenju” Komisija je iznijela viziju programa provedbe i pojednostavnjenja kojim će se ostvariti brza i vidljiva poboljšanja na terenu za građane i poduzeća. Za to nije dovoljan tek postupni pristup pa je potrebno da Unija poduzme odvažne mjere kako bi se taj cilj ostvario. Komisija, Europski parlament, Vijeće, tijela država članica na svim razinama i dionici trebaju surađivati kako bi se racionalizirala i pojednostavnila pravila Unije te nacionalna i regionalna pravila, a politike provodile učinkovitije.

- (2) U kontekstu obveze Komisije da se smanji opterećenje povezano s izvješćivanjem i povećana konkurentnost potrebno je izmijeniti direktive 2006/43/EZ³, 2013/34/EU⁴, (EU) 2022/2464⁵ i (EU) 2024/1760⁶ Europskog parlamenta i Vijeća i istodobno zadržati ciljeve politike utvrđene u Komunikaciji Komisije od 11. prosinca 2019. naslovljenoj „Europski zeleni plan” („Europski zeleni plan”) i Komunikaciji Komisije od 8. ožujka 2018. naslovljenoj „Aksijski plan o financiranju održivog rasta” („Aksijski plan o financiranju održivog rasta”).

³ Direktiva 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o zakonskim revizijama godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja, kojom se mijenjaju direktive Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ i stavlja izvan snage Direktiva Vijeća 84/253/EEZ (SL L 157, 9.6.2006., str. 87., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj>).

⁴ Direktiva 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o godišnjim financijskim izvještajima, konsolidiranim financijskim izvještajima i povezanim izvješćima za određene vrste poduzeća, o izmjeni Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ (SL L 182, 29.6.2013., str. 19., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).

⁵ Direktiva (EU) 2022/2464 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2022. o izmjeni Uredbe (EU) br. 537/2014, Direktive 2004/109/EZ, Direktive 2006/43/EZ i Direktive 2013/34/EU u pogledu korporativnog izvješćivanja o održivosti (SL L 322, 16.12.2022., str. 15., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj>).

⁶ Direktiva (EU) 2024/1760 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o dubinskoj analizi za održivo poslovanje i izmjeni Direktive (EU) 2019/1937 i Uredbe (EU) 2023/2859 (SL L, 2024/1760, 5.7.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj>).

- (3) S obzirom na promjenu u području primjene u pogledu poduzeća koja trebaju podlijegati zahtjevima za izvješćivanje o održivosti, bilo bi nerazmjerno zahtijevati da revizorska društva koja žele obavljati provjeru izvješćivanja o održivosti podliježu zahtjevima u pogledu odobrenja koji su ekvivalentni onima za revizorska društva koja provode revizije financijskih izvještaja. Takvi zahtjevi u pogledu odobrenja odnose se na fizičke osobe koje obavljaju posao u ime revizorskog društva, većinu glasačkih prava revizorskog društva i većinu članova upravnog ili upravljačkog tijela revizorskog društva. Revizorska društva koja žele obavljati provjeru izvješćivanja o održivosti trebala bi samo biti dužna osigurati da imenuju barem jednog ključnog partnera za održivost koji ispunjava zahtjeve u svrhu odobrenja i koji ima odobrenje za rad kao ovlaštenu revizor u predmetnoj državi članici.
- (4) Prema članku 26.a stavku 1. Direktive 2006/43/EZ države članice dužne su osigurati da ovlaštenu revizori i revizorska društva obavljaju provjeru izvješćivanja o održivosti u skladu sa standardima ograničene provjere koje Komisija treba donijeti do 1. listopada 2026. Poduzeća su izrazila zabrinutost u vezi s radom pružatelja usluga provjere te su izrazila potrebu za fleksibilnošću u otklanjanju specifičnih rizika i ključnih problema utvrđenih u području provjere održivosti. Komisija bi pri izradi standarda ograničene provjere trebala uzeti u obzir te zabrinutosti. Nepostojanje usklađenih standarda provjere doprinosi problemima s kojima se suočavaju poduzeća te je stoga važno da Komisija donese odgovarajući delegirani akt. Kako bi se osiguralo dovoljno vremena za izradu standarda ograničene provjere, rok za njihovo donošenje trebalo bi odgoditi do 1. srpnja 2027.

- (5) Prema članku 26.a stavku 3. drugom podstavku Direktive 2006/43/EZ Komisiju se ovlašćuje da do 1. listopada 2028., a nakon procjene izvedivosti za revizore i poduzeća, donese standarde razumne provjere. Kako bi se izbjeglo povećanje troškova provjere za poduzeća, trebalo bi ukloniti zahtjev za donošenje standarda razumne provjere.

- (6) Prema članku 45. Direktive 2006/43/EZ nadležna tijela države članice dužna su registrirati revizore iz trećih zemalja i subjekte za obavljanje revizije u trećim zemljama koji izdaju izvješća o provjeri informacija o održivosti subjekata iz trećih zemalja čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u toj državi članici. Uvjeti za takvu registraciju odnose se na zahtjeve koje treba ispuniti većina članova upravnog ili upravljačkog tijela subjekta za obavljanje revizije iz treće zemlje, zahtjeve koje treba ispuniti revizor iz treće zemlje, standarde provjere koji se trebaju primjenjivati i objavljivanje godišnjeg izvješća o transparentnosti od strane subjekta za obavljanje revizije iz treće zemlje. Nadalje, države članice podvrgavaju registrirane revizore iz trećih zemalja i subjekte za obavljanje revizije u trećim zemljama svojim sustavima nadzora, svojim sustavima provjere kvalitete rada te svojim sustavima istražnih radnji i sankcija. Uzimajući u obzir aktualno međunarodno okruženje u pogledu reguliranja i provjere izvješćivanja o održivosti i s obzirom na to da je za valjanost izvješća o provjeri u Uniji potrebna registracija, bilo bi nerazmjerno zahtijevati da se ti uvjeti registracije ispune u prvim godinama primjene sustava provjere održivosti. Osim toga, nadzor registriranih revizora iz trećih zemalja i subjekata za obavljanje revizije u trećim zemljama ovisi o postojanju odluka o ekvivalentnosti ili odluka o primjerenosti. Stoga bi u prijelaznom razdoblju trebalo uvesti pojednostavnjene uvjete za registraciju i izuzeće od nadzora za revizore iz trećih zemalja i subjekte za obavljanje revizije u trećim zemljama koji izdaju izvješća o provjeri informacija o održivosti subjekata iz trećih zemalja čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u državi članici. Pojednostavnjena registracija trebala bi biti moguća pod uvjetom da se nadležnim tijelima predmetne države članice dostave određene informacije. Ako se te informacije ne dostave, nadležna tijela trebala bi odbiti registraciju.

- (7) Prema članku 19.a stavku 1. Direktive 2013/34/EU velika poduzeća te mala i srednja poduzeća, osim mikropoduzeća, čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji, dužna su sastaviti i objaviti izvješće o održivosti na pojedinačnoj razini. U izvješću naslovljenom „Budućnost europske konkurentnosti” okvir za izvješćivanje o održivosti utvrđen je kao „glavni uzrok regulatornog opterećenja” te je u tom pogledu zaključeno da postoji „potreba za time da se na bolji način uzme u obzir veličina poduzeća na koja utječe regulacija”. Kako bi se smanjilo opterećenje poduzeća povezano s izvješćivanjem i kako bi se ciljevi izvješćivanja ostvarili na proporcionalniji način, obvezu sastavljanja i objave izvješća o održivosti na pojedinačnoj razini trebalo bi ograničiti na poduzeća čiji je neto prihod veći od 450 000 000 EUR i koja u prosjeku imaju više od 1 000 zaposlenika tijekom financijske godine, kako je utvrđeno u nacionalnim mjerama kojima se prenosi Direktiva 2013/34/EU. Tim usmjerenijim područjem primjene, koje bi se trebalo primjenjivati i na grupe i na izdavatelje, osigurat će se da opterećenje obveznog izvješćivanja o održivosti bude ograničeno na najveća poduzeća, grupe i izdavatelje. Takva poduzeća, grupe i izdavatelji najviše utječu na okolišne, socijalne i upravljačke učinke. U isto vrijeme oni su najsposobniji apsorbirati troškove koji su povezani s izvješćivanjem o okolišnim, socijalnim i upravljačkim čimbenicima. Poduzeća, grupe i izdavatelji ispod određenih pragova i dalje mogu dobrovoljno izvješćivati o održivosti, što je mogućnost koju znatno olakšavaju dobrovoljni standardi izvješćivanja o održivosti uvedeni ovom Direktivom.

- (8) U članku 1. stavku 3. Direktive 2013/34/EU utvrđuje se da društva za osiguranje i kreditne institucije koji su velika poduzeća ili mala i srednja poduzeća, osim mikropoduzeća, čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji, podliježu zahtjevima za izvješćivanje o održivosti utvrđenima u toj direktivi, neovisno o njihovom pravnom obliku. S obzirom na to da se ovom Direktivom smanjuje područje primjene pojedinačnog izvješćivanja o održivosti, takvo smanjenje područja primjene trebalo bi se također primjenjivati na društva za osiguranje i kreditne institucije.
- (9) Za potrebe osiguravanja usklađenosti cjelokupnog zakonodavstva o održivom financiranju važno je razmotriti treba li zahtjeve povezane s okolišnim, socijalnim i upravljačkim čimbenicima ili održivošću za financijski sektor, uključujući sektorsko zakonodavstvo o financijskim uslugama, očekivanja europskih nadzornih tijela i nadzorna očekivanja na nacionalnoj razini oblikovati ili prilagoditi na način da se osigura usklađenost s obvezama izvješćivanja o održivosti utvrđenima u Direktivi 2013/34/EU. Održavanje usklađenosti, među ostalim u pogledu poduzeća koja su izvan područja primjene članka 19.a i 29.a Direktive 2013/34/EU, zahtijevat će posebnu pozornost i moglo bi zahtijevati poduzimanje mjera od strane Europskog parlamenta, Vijeća, Komisije i europskih nadzornih tijela.

- (10) Iako je Europski fond za financijsku stabilnost (EFSF) osnovan Okvirnim sporazumom o EFSF-u izuzet iz sustava izvješćivanja o održivosti utvrđenog u Direktivi 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁷ u skladu s njezinim člankom 8., EFSF podliježe zahtjevima za izvješćivanje o održivosti utvrđenima u Direktivi 2013/34/EU. Unatoč tome što se radi o velikom poduzeću osnovanom u pravnom obliku navedenom u toj direktivi, EFSF ima mandat koji je vrlo sličan mandatu Europskog stabilizacijskog mehanizma (ESM), odnosno očuvati financijsku stabilnost u Uniji pružanjem privremene financijske pomoći državama članicama čija je valuta euro. Međutim, ESM ne podliježe zahtjevima za izvješćivanje o održivosti. Stoga, kako bi EFSF imao isti tretman kao ESM u pogledu izvješćivanja o održivosti i u svrhu usklađenosti sa sustavom izuzeća predviđenim u Direktivi 2004/109/EZ, EFSF bi trebao biti izuzet iz sustava izvješćivanja o održivosti predviđenog u Direktivi 2013/34/EU.

⁷ Direktiva 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o usklađivanju zahtjeva za transparentnošću u vezi s informacijama o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu i o izmjeni Direktive 2001/34/EZ (SL L 390, 31.12.2004., str. 38., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/109/oj>).

- (11) Prema članku 19. stavku 1. četvrtom podstavku Direktive 2013/34/EU velika poduzeća te mala i srednja poduzeća, osim mikropoduzeća, čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji, odnosno poduzeća koja podliježu obveznom izvješćivanju o održivosti, dužna su izvješćivati o informacijama o ključnim nematerijalnim resursima i njihovoj ulozi u poslovnom modelu poduzeća i stvaranju vrijednosti. Kako bi se osigurala usklađenost s novim područjem primjene i ostvarili ciljevi takvog izvješćivanja na proporcionalniji način, taj bi se zahtjev trebao primjenjivati samo na poduzeća čiji je neto prihod veći od 450 000 000 EUR i koja imaju više od 1 000 zaposlenika tijekom financijske godine.

- (12) Prema članku 19.a stavku 3. Direktive 2013/34/EU poduzeća su dužna izvješćivati o informacijama o vlastitom poslovanju i o svojem lancu vrijednosti. Postoje dokazi da poduzeća u lancu vrijednosti, uključujući mala i srednja poduzeća, od poduzeća koja izvješćuju primaju nerazmjerne zahtjeve za informacije, neovisno o postojećim ograničenjima utvrđenima u toj direktivi. Stoga je potrebno uvesti zaštitu za poduzeća u lancu vrijednosti koja u prosjeku nemaju više od 1 000 zaposlenika tijekom prethodne financijske godine kako bi se ograničilo opterećenje za ta poduzeća („zaštićena poduzeća”). Poduzeća koja izvješćuju trebala bi se moći osloniti na samodeklaraciju koju izdaju poduzeća u svojem lancu vrijednosti za potrebe utvrđivanja veličine tih poduzeća. Ne bi trebala biti potrebna daljnja provjera od strane poduzeća koje izvješćuje. Međutim, poduzeće koje izvješćuje ne bi se trebalo osloniti na samodeklaraciju o veličini za koju zna ili se razumno može očekivati da zna da je očito netočna. Kada žele dobiti informacije o svojem lancu vrijednosti, poduzećima koja izvješćuju trebalo bi zabraniti da od zaštićenih poduzeća zahtijevaju informacije koje nadilaze određena ograničenja. Ta bi ograničenja trebala odražavati ograničenja utvrđena dobrovoljnim standardima izvješćivanja o održivosti koje Komisija treba donijeti. Istodobno, zaštićena poduzeća u lancu vrijednosti poduzeća koja izvješćuju trebala bi imati zakonsko pravo odbiti dostaviti informacije koje nadilaze ta ograničenja. Kako bi se osigurala djelotvornost tog prava i izbjeglo opterećivanje manjih poduzeća da proaktivno procjenjuju primjenjuje li se to pravo, od poduzeća koja izvješćuju, a koja odluče zatražiti informacije koje nadilaze ta ograničenja, trebalo bi zahtijevati da osiguraju da zaštićena poduzeća budu obaviještena o dodatnim informacijama koje se od njih zahtijevaju i o svojem zakonskom pravu da ih odbiju dostaviti.

Kako bi se osigurala proporcionalnost, područje primjene tog „ograničenja za lanac vrijednosti” trebalo bi biti ograničeno na sljedeće načine. Prvo, njime se ne bi trebala zabranjivati dobrovoljna razmjena informacija, npr. informacija koje se obično razmjenjuju među poduzećima u određenom sektoru. Drugo, ono ne bi trebalo utjecati ni na kakvu obvezu koja bi mogla postojati, bilo ugovornu obvezu bilo obvezu na temelju prava Unije ili nacionalnog prava, dostavljanja informacija koje ne nadilaze informacije utvrđene u dobrovoljnom standardu. Treće, ograničenje za lanac vrijednosti trebalo bi se primjenjivati samo na prikupljanje informacija provedeno u svrhu izvješćivanja o informacijama o održivosti kako je propisano Direktivom 2013/34/EU. Ne bi trebalo utjecati na zahtjeve Unije u pogledu provedbe postupka dubinske analize ili prikupljanja informacija provedenog u bilo koju drugu svrhu, primjerice radi upravljanja rizicima poduzeća koje izvješćuje. Trebalo bi se smatrati da poduzeća koja izvješćuju u skladu s tim ograničenjima ispunjavaju obvezu izvješćivanja o informacijama o lancu vrijednosti kako je propisano Direktivom 2013/34/EU. Važno je da poduzeća koja izvješćuju od poduzeća u svojem lancu vrijednosti zahtijevaju informacije samo u mjeri u kojoj je to potrebno. Posebno je važno da zahtijevaju manje informacija od onih navedenih u dobrovoljnim standardima ako im nisu potrebne sve informacije iz tih standarda. Pružatelji usluga provjere trebali bi pripremiti svoje mišljenje o provjeri poštujući zaštite predviđene za poduzeća u lancu vrijednosti. Nadalje, spoznajući da možda neće uvijek biti dostupne sve potrebne informacije od poduzeća u lancu vrijednosti, poduzeće koje izvješćuje trebalo bi moći ispuniti zahtjeve za izvješćivanje o informacijama o lancu vrijednosti korištenjem informacija koje je izravno pribavilo od poduzeća u svojem lancu vrijednosti ili procjena koje se odnose na te informacije, prema potrebi.

- (13) S obzirom na izmjenu niza datuma početka primjene utvrđenih u Direktivi (EU) 2022/2464, Direktivu 2013/34/EU trebalo bi izmijeniti kako bi se pojednostavnilo trogodišnje prijelazno razdoblje i kako bi se pojasnilo da ono počinje u trenutku kada poduzeće postane dužno izvješćivati o informacijama o održivosti u skladu s direktivama 2013/34/EU i (EU) 2022/2464.

- (14) Postoje okolnosti u kojima bi poduzećima, podložno provjeri, trebalo dopustiti da pri primjeni zahtjeva za izvješćivanje o održivosti izostave određene informacije. Takve bi okolnosti trebalo utvrditi i pojasniti. Prvo, u određenim slučajevima objavljivanje informacija o održivosti moglo bi ozbiljno naštetiti poslovnom položaju poduzeća. U takvim slučajevima trebalo bi dopustiti da poduzeće izostavi takve informacije, pod uvjetom da su ispunjeni posebni uvjeti za izostavljanje kako bi se osiguralo da takvi slučajevi ostanu iznimke i da se interesi korisnika informacija o održivosti o kojima je izvješćeno također primjereno zaštite. U tom kontekstu poslovnom položaju poduzeća koje izvješćuje nije nanescena ozbiljna šteta time što poduzeća iz trećih zemalja nisu dužna izvješćivati o istim informacijama. Drugo, poduzeća bi trebala moći izostaviti informacije koje se odnose na intelektualni kapital, intelektualno vlasništvo, znanje i iskustvo, tehnološke informacije ili rezultate inovacija koje bi se mogle smatrati poslovnom tajnom kako je definirana u Direktivi (EU) 2016/943 Europskog parlamenta i Vijeća⁸. Treće, poduzeća bi trebala moći izostaviti klasificirane podatke. Naposljetku, mogle bi postojati informacije koje bi trebale biti povjerljive zbog razloga koji se ne odnose na ugrožavanje poslovanja, poslovnu tajnost ili klasifikaciju stupnja tajnosti. Poduzeća bi posebno trebala moći izostaviti informacije koje treba zaštititi od neovlaštenog pristupa ili objavljivanja u skladu s drugim pravnim aktima Unije ili nacionalnim pravom. Nadalje, zahtjevima za izvješćivanje o održivosti ne bi se smjelo obvezivati poduzeća na objavljivanje informacija kojima bi se naštetilo privatnosti fizičkih osoba ili sigurnosti fizičkih ili pravnih osoba. To je iznimno važno u aktualnom geopolitičkom kontekstu. Poduzeća u obrambenom sektoru osobito trebaju imati diskrecijsko pravo uskraćivanja osjetljivih informacija čije bi objavljivanje moglo naštetiti njihovoj vlastitoj sigurnosti ili sigurnosti drugih pravnih osoba, uključujući države članice.

⁸ Direktiva (EU) 2016/943 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti neotkrivenih znanja i iskustva te poslovnih informacija (poslovne tajne) od nezakonitog pribavljanja, korištenja i otkrivanja (SL L 157, 15.6.2016., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj>).

- (15) Člankom 29.c stavkom 1. Direktive 2013/34/EU Komisiju se ovlašćuje za donošenje ograničenih standarda izvješćivanja o održivosti kojima se navode informacije o kojima trebaju izvješćivati mala i srednja poduzećima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji, male i jednostavne institucije, vlastita društva za osiguranje i vlastita društva za reosiguranje koja se oslanjaju na odstupanje za pružanje ograničenog izvješćivanja o održivosti koje je utvrđeno u članku 19.a stavku 6. te direktive. S obzirom na to da se ovom Direktivom iz sustava izvješćivanja o održivosti isključuju mala i srednja poduzeća čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji, trebalo bi ukloniti ovlaštenje Komisije za donošenje delegiranih akata kojima se predviđaju standardi izvješćivanja o održivosti za ta mala i srednja poduzeća. Upućivanja na članak 29.c Direktive 2013/34/EU trebalo bi u skladu s time izbrisati iz te direktive.
- (16) Člankom 19.a stavkom 7. Direktive 2013/34/EU malim i srednjim poduzećima, osim mikropoduzeća, čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji, omogućuje se da se izuzmu iz sustava izvješćivanja o održivosti tijekom prve dvije godine njegove primjene. S obzirom na to da se ovom Direktivom iz sustava izvješćivanja o održivosti isključuju mala i srednja poduzeća, trebalo bi izbrisati odredbu kojom se omogućuje dvogodišnje izuzeće.

- (17) Prema članku 29.a stavku 1. Direktive 2013/34/EU matična poduzeća grupa određene veličine dužna su sastaviti i objaviti izvješće o održivosti na konsolidiranoj razini. Međutim, primjereno je povećati fleksibilnost u slučaju financijskih holding poduzeća. Posebice, ako grupa te veličine postoji samo zbog različitih ulaganja financijskog holding poduzeća, konsolidirano izvješćivanje moglo bi predstavljati praktične poteškoće i opterećenja i biti od ograničene koristi za druge sudionike na tržištu. Stoga bi financijska holding poduzeća koja su matična poduzeća takvih grupa trebala moći odabrati hoće li izvijestiti o konsolidiranim informacijama o održivosti ili će takve informacije izostaviti. Ta bi mogućnost trebala biti strogo ograničena s obzirom na njezin cilj. Trebala bi se primjenjivati samo ako matično poduzeće odgovara definiciji financijskog holding poduzeća, uključujući zahtjev da se izravno ili neizravno ne uključuje u upravljanje poduzećima kćerima, ne dovodeći u pitanje njegovo pravo koje ima kao dioničar. Ta prava uključuju pravo glasovanja na glavnoj skupštini dioničara, koje bi se moglo, ovisno o nacionalnim pravilima prava društava, među ostalim, odnositi na imenovanje članova upravljačkih, upravnih i nadzornih tijela poduzeća u kojima postoje udjeli, kako bi se osigurao pravilan nadzor i zaštita tih ulaganja. Osim toga, financijska holding poduzeća trebala bi imati tu mogućnost samo ako imaju udjele u poduzećima čiji su poslovni modeli i poslovanje neovisni jedno o drugome. To isključuje slučajeve u kojima su poduzeća kćeri financijskog holding poduzeća usko međupovezana svojim poslovnim aktivnostima, na primjer kada aktivnosti jednog poduzeća kćeri omogućuju ili izravno podupiru aktivnosti drugog poduzeća kćeri. Naposljetku, ta mogućnost ne bi trebala utjecati na obveze izvješćivanja koje bi se mogle primjenjivati na druga poduzeća u grupi, na primjer ako je poduzeće u grupi samostalno obuhvaćeno područjem primjene članka 19.a ili članka 29.a Direktive 2013/34/EU.

- (18) Prema Direktivi (EU) 2022/2464 određena poduzeća moraju izvješćivati o informacijama o održivosti u skladu s obveznim europskim standardima izvješćivanja o održivosti (ESRS). Komisija je u srpnju 2023. donijela prvi skup ESRS-a. Radi što bržeg pojednostavnjenja i racionalizacije izvješćivanja o održivosti, Komisija će u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu ove Direktive, donijeti delegirani akt radi revizije prvog skupa ESRS-a kako bi se ESRS znatno reformirao: (i) uklanjanjem onih podataka koji se smatraju najmanje važnima za izvješćivanje o održivosti opće namjene, (ii) davanjem prednosti, koliko je to moguće, kvantitativnim podacima u odnosu na opisne informacije, (iii) dodatnim razlikovanjem obveznih i dobrovoljnih podataka, (iv) donošenjem jasnijih uputa o načinu primjene načela značajnosti kako bi poduzeća morala izvješćivati samo o značajnim informacijama i kako bi se smanjio rizik da pružatelji usluga provjere nenamjerno potiču poduzeća na izvješćivanje o informacijama koje nisu potrebne ili na izdvajanje prekomjernih sredstava za postupak procjene značajnosti, (v) poboljšanjem usklađenosti s drugim aktima zakonodavstva Unije, uključujući zakonodavstvo o financijskim uslugama i (vi) uzimanjem u obzir, u najvećoj mogućoj mjeri, interoperabilnosti s globalnim standardima izvješćivanja o održivosti. Revizijom će se pojasniti odredbe koje se smatraju nejasnima i pojednostavnit će se struktura i prikaz standarda. Njome će se također uvesti sve ostale izmjene koje bi se mogle smatrati potrebnima s obzirom na iskustvo stečeno u primjeni prvog skupa ESRS-a. U okviru standarda izvješćivanja o održivosti trebalo bi također uzeti u obzir poteškoće na koje bi poduzeća mogla naići pri prikupljanju informacija od aktera u cijelom svojem lancu vrijednosti, posebno od onih koji ne podliježu zahtjevima izvješćivanja o održivosti te od dobavljača na tržištima u nastajanju i u gospodarstvima u usponu.

- (19) Ako se sastav grupe promijeni tijekom financijske godine zbog stjecanja ili spajanja poduzeća, za uključivanje tih poduzeća u postupak izvješćivanja o održivosti za istu financijsku godinu moglo bi biti potrebno dodatno vrijeme i ono može predstavljati administrativne izazove. Stoga je primjereno omogućiti matičnom poduzeću koje podliježe zahtjevima za konsolidirano izvješćivanje o održivosti da odgodi izvješćivanje o održivosti za takva novostečena ili spojena poduzeća za sljedeću financijsku godinu. Nadalje, ako poduzeće tijekom financijske godine napusti grupu poduzeća, bilo bi nerazmjerno zahtijevati od matičnog poduzeća koje podliježe zahtjevima za konsolidirano izvješćivanje o održivosti da dostavi informacije o održivosti tog poduzeća za istu financijsku godinu. Stoga je primjereno dopustiti matičnom poduzeću da u konsolidirano izvješće posloводства za tu financijsku godinu ne uključi informacije o održivosti poduzeća koje je napustilo grupu. S obzirom na to da bi određeni događaji koji utječu na poduzeća koja su stečena ili spojena ili koja su izašla iz grupe poduzeća ipak mogli utjecati na učinke grupe na pitanja održivosti, ili rizike ili prilike grupe koji se odnose na pitanja održivosti, primjereno je od matičnog poduzeća koje odluči da za financijsku godinu neće dostaviti informacije o održivosti za ta poduzeća zahtijevati da te značajne događaje navede u svojem konsolidiranom izvješću posloводства.

- (20) Člankom 29.b stavkom 1. trećim podstavkom Direktive 2013/34/EU Komisiju se ovlašćuje za utvrđivanje sektorskih standarda izvješćivanja delegiranim aktima, pri čemu prvi skup takvih standarda treba donijeti do 30. lipnja 2026. Kako bi se izbjeglo povećanje broja propisanih podataka o kojima poduzeća trebaju izvješćivati, to bi ovlaštenje trebalo izbrisati. Ovisno o potražnji poduzeća koja podliježu zahtjevima za izvješćivanje o održivosti utvrđenima u Direktivi 2013/34/EU, Komisija bi mogla poduprijeti poduzeća pružanjem smjernica za pojedinačne sektore u kojima se prikazuje i olakšava primjena ESRS-a u određenom sektoru, uključujući smjernice o provedbi procjene dvostruke značajnosti s ciljem utvrđivanja pitanja održivosti koja bi mogla biti značajna za tipično poduzeće koje posluje u određenom sektoru. Sve bi se takve smjernice trebale temeljiti na savjetovanjima s relevantnim dionicima. Prema potrebi, u obzir bi se mogli uzeti relevantni međunarodni standardi.

- (21) Prema članku 29.b stavku 4. Direktive 2013/34/EU u standardima izvješćivanja o održivosti ne smiju se utvrđivati objave prema kojima bi poduzeća bila dužna od malih i srednjih poduzeća u svojem lancu vrijednosti pribaviti informacije koje nadilaze informacije koje se objavljuju u skladu sa standardima izvješćivanja o održivosti za mala i srednja poduzeća čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji. S obzirom na to da se ovom Direktivom iz sustava izvješćivanja o održivosti isključuju mala i srednja poduzeća čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji te kako bi se smanjilo opterećenje povezano s izvješćivanjem za poduzeća u lancu vrijednosti koja nisu obvezna izvješćivati o svojoj održivosti, u standardima izvješćivanja o održivosti ne bi se trebale navoditi objave prema kojima bi poduzeća bila dužna od poduzeća u svojem lancu vrijednosti koja u prosjeku imaju do 1 000 zaposlenika tijekom financijske godine pribaviti informacije koje nadilaze informacije koje treba objaviti u skladu s dobrovoljnim standardima izvješćivanja o održivosti za poduzeća koja nisu obvezna izvješćivati o svojoj održivosti.

(22) Komisiju bi trebalo ovlastiti za donošenje delegiranog akta kako bi se predvidjeli dobrovoljni standardi izvješćivanja o održivosti koje primjenjuju zaštićena poduzeća. Ti standardi trebali bi biti proporcionalni kapacitetima i značajkama tih poduzeća kao i opsegu i složenosti njihovih aktivnosti te bi trebali biti relevantni za njih. Druga poduzeća koja nisu obvezna izvješćivati o informacijama o održivosti također bi trebala moći odlučiti primjenjivati te standarde. U dobrovoljnim standardima izvješćivanja o održivosti trebao bi se koristiti pojednostavnjeni jezik i uzimati u obzir načelo „počnimo od malih”, korištenjem modularnosti koja omogućuje fleksibilnost i progresivno objavljivanje informacija. U dobrovoljnim standardima izvješćivanja o održivosti u najvećoj mogućoj mjeri trebalo bi uzeti u obzir Uredbu (EZ) br. 1221/2009 Europskog parlamenta i Vijeća⁹. Tim bi se standardima, ako je moguće, također trebala odrediti struktura koja se treba koristiti za prikaz tih informacija. Dok Komisija ne donese dobrovoljne standarde izvješćivanja o održivosti, poduzeća koja dobrovoljno izvješćuju o informacijama o održivosti mogu to činiti u skladu s Preporukom Komisije (EU) 2025/1710¹⁰, koja se temelji na dobrovoljnom standardu za MSP-ove koji je izradio EFRAG. Kako bi se osigurali kontinuitet i proporcionalnost, dobrovoljni standardi izvješćivanja o održivosti koje Komisija donese delegiranim aktom trebali bi se temeljiti na toj preporuci.

⁹ Uredba (EZ) br. 1221/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o dobrovoljnom sudjelovanju organizacija u sustavu upravljanja okolišem i neovisnog ocjenjivanja Zajednice (EMAS) te stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 761/2001 i odluka Komisije 2001/681/EZ i 2006/193/EZ (SL L 342, 22.12.2009., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1221/oj>).

¹⁰ Preporuka Komisije (EU) 2025/1710 od 30. srpnja 2025. o standardu dobrovoljnog izvještavanja o održivosti za mala i srednja poduzeća (SL L, 2025/1710, 5.8.2025., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1710/oj>).

- (23) Kako bi se osiguralo da dobrovoljni standardi izvješćivanja o održivosti ostanu usklađeni s kretanjima relevantnima za izvješćivanje o održivosti, Komisija bi te standarde trebala preispitati najmanje svake četiri godine. Pri provedbi tog preispitivanja Komisija bi trebala uzeti u obzir kretanja relevantna za izvješćivanje o održivosti kao i to omogućuju li standardi poduzećima da ostvare relevantne ciljeve, uključujući: (i) dostavljanje informacija koje zadovoljavaju potrebe za podacima poduzeća koja od svojih dobavljača zahtijevaju informacije o održivosti, (ii) dostavljanje informacija koje zadovoljavaju potrebe financijskih institucija i ulagatelja za podacima, čime se poduzećima olakšava pristup financiranju, (iii) poboljšanje upravljanja pitanjima održivosti, uključujući, prema potrebi, okolišne i socijalne aspekte kao što su onečišćenje te zdravlje i sigurnost radne snage, na način kojim se jačaju konkurentnost i otpornost poduzeća i (iv) doprinos gospodarstvu koje je održivije i uključivije. Ako ti ciljevi nisu postignuti, Komisija bi trebala na odgovarajući način izmijeniti standarde.

- (24) Prema članku 29.d Direktive 2013/34/EU poduzeća koje podliježu zahtjevima utvrđenima u člancima 19.a i 29.a te direktive dužna su izraditi svoje izvješće posloводства ili konsolidirano izvješće posloводства, ovisno o tome što je primjenjivo, u jedinstvenom elektroničkom formatu za izvješćivanje utvrđenom u članku 3. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/815¹¹, i opisno označavati svoje izvješćivanje o održivosti, što uključuje objave utvrđene u članku 8. Uredbe (EU) 2020/852 Europskog parlamenta i Vijeća¹², u skladu s elektroničkim formatom za izvješćivanje iz te delegirane uredbe. Kako bi se poduzećima pružila jasnoća, trebalo bi utvrditi da do donošenja takvih pravila o opisnom označavanju izvješća o održivosti Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2019/815 poduzeća ne bi smjela biti obvezna opisno označavati svoja izvješća o održivosti.

¹¹ Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/815 od 17. prosinca 2018. o dopuni Direktive 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda za specifikaciju jedinstvenog elektroničkog formata za izvještavanje (SL L 143, 29.5.2019., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).

¹² Uredba (EU) 2020/852 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2020. o uspostavi okvira za olakšavanje održivih ulaganja i izmjeni Uredbe (EU) 2019/2088 (SL L 198, 22.6.2020., str. 13., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj>).

- (25) U članku 33. stavku 1. Direktive 2013/34/EU utvrđeno je da su članovi administrativnih, upravljačkih i nadzornih tijela poduzeća kolektivno odgovorni osigurati da se određeni dokumenti sastave i objave u skladu sa zahtjevima te direktive. Kako bi se poduzećima osigurala fleksibilnost i smanjilo njihovo opterećenje izvješćivanja, države članice trebale bi moći predvidjeti da je kolektivna odgovornost članova administrativnih, upravljačkih i nadzornih tijela poduzeća kad je riječ o usklađenosti sa zahtjevima direktive u pogledu digitalizacije izvješća posloводства ograničena na njegovu objavu u jedinstvenom elektroničkom formatu za izvješćivanje, uključujući opisno označavanje izvješća o održivosti u istom formatu.

- (26) U skladu s člankom 40.a stavkom 1. četvrtim i petim podstavkom Direktive 2013/34/EU, određena poduzeća kćeri u Uniji koja su poduzeća kćeri poduzeća iz treće zemlje koje ostvaruje neto prihod veći od 150 000 000 EUR u Uniji ili, ako takva poduzeća kćeri ne postoje, podružnice u Uniji poduzeća iz treće zemlje koje ostvaruju neto prihod veći od 40 000 000 EUR, objavljuju i stavljaju na raspolaganje informacije o održivosti na razini grupe ili, ako to nije primjenjivo, na pojedinačnoj razini, poduzeća iz treće zemlje. Kako bi se smanjilo opterećenje za poduzeća iz trećih zemalja razmjerno smanjenju opterećenja za poduzeća koja podliježu člancima 19.a i 29.a te direktive, prag neto prihoda za poduzeće iz treće zemlje trebalo bi povisiti sa 150 000 000 EUR na 450 000 000 EUR. Osim toga, radi smanjenja opterećenja također bi trebalo prilagoditi veličinu poduzeća kćeri poduzeća iz treće zemlje i podružnice poduzeća iz treće zemlje za takva poduzeća kćeri i podružnice koje treba obuhvatiti područjem primjene Direktive 2013/34/EU u pogledu izvješćivanja o održivosti. Prag prihoda za poduzeće kćer poduzeća iz treće zemlje i podružnicu poduzeća iz treće zemlje trebalo bi postaviti na 200 000 000 EUR. Zahtjevi za izvješćivanje za poduzeće kćer poduzeća iz treće zemlje ili podružnicu poduzeća iz treće zemlje na temelju članka 40.a razlikuju se od zahtjeva za izvješćivanje za poduzeća na temelju članka 19.a i 29.a. Poduzeće kćeri poduzeća iz treće zemlje ili podružnica poduzeća iz treće zemlje koji podliježu članku 40.a mora objaviti i staviti na raspolaganje samo izvješće o održivosti koje je dostavilo poduzeće iz treće zemlje, dok poduzeća koja podliježu člancima 19.a i 29.a trebaju izvješćivati u svoje ime. Stoga nije potrebno primjenjivati iste pragove pri utvrđivanju koja poduzeća kćeri ili podružnice podliježu zahtjevima za izvješćivanje na temelju članka 40.a, a koje poduzeća podliježu zahtjevima za izvješćivanje na temelju članka 19.a i 29.a. Nadalje, kako bi se osigurali ravnopravni uvjeti za sve, matičnim poduzećima iz trećih zemalja koja su financijska holding poduzeća čija poduzeća kćeri imaju poslovne modele i poslovanje koji su neovisni jedno o drugome, trebalo bi dopustiti da ne objavljuju i ne stavljaju na raspolaganje izvješće o održivosti u skladu s člankom 40.a.

- (27) Kako bi se poduzećima omogućio pristup praktičnim informacijama o primjeni obveznih i dobrovoljnih standarda izvješćivanja o održivosti utvrđenih u Direktivi 2013/34/EU i kako bi se smanjilo opterećenje povezano s primjenom tih standarda izvješćivanja o održivosti, Komisija bi trebala osigurati internetski portal za tu svrhu. Namjenski internetski portal trebao bi omogućiti pristup informacijama, smjernicama i potpori, među ostalim relevantnim predlošcima, u vezi s tim standardima izvješćivanja o održivosti. Namjenski internetski portal trebao bi biti međusobno povezan s mjerama potpore na internetu koje, ako postoje, pružaju države članice, kako bi se uzeo u obzir nacionalni kontekst.
- (28) Kako bi se smanjilo administrativno opterećenje koje proizlazi iz ispunjavanja zahtjeva za izvješćivanje o održivosti koji su uglavnom povezani s prikupljanjem podataka, obradom podataka i razmjenom podataka među poduzećima, Komisija bi trebala predstaviti izvješće o inicijativama kojim se poduzećima omogućuju sigurno, neometano i automatizirano prikupljanje, obrada i razmjena podataka. To bi trebalo uključivati sljedeće: pružanje usklađenih, standardiziranih i strukturiranih digitalnih formata podataka za učinkovitu razmjenu podataka o aktivnostima među poduzećima, kao što su elektronički računi ili izvješća u skladu s digitalnim dobrovoljnim standardom za MSP-ove; utvrđivanje minimalnih tehničkih zahtjeva za digitalne sustave koji se koriste za upravljanje podacima o održivosti i izvješćivanje o njima kako bi se osigurala interoperabilnost; osiguravanje pristupa pouzdanim i kvalificiranim podacima; te osiguravanje mogućnosti razmjene podataka putem otvorene i zajedničke infrastrukture Unije za razmjenu podataka.

- (29) Kako bi se prilagodili pragovi neto prihoda za poduzeća koja podliježu zahtjevima za izvješćivanje o održivosti s obzirom na to da će inflacija protekom vremena smanjiti njihovu realnu vrijednost, Komisija bi trebalo delegirati ovlast za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.¹³. Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.
- (30) U članku 5. stavku 2. prvom podstavku Direktive (EU) 2022/2464 utvrđeni su datumi do kojih države članice trebaju primjenjivati zahtjeve za izvješćivanje o održivosti utvrđene u Direktivi 2013/34/EU, a oni se razlikuju ovisno o veličini predmetnog poduzeća. S obzirom na to da samo poduzeća čiji je neto prihod veći od 450 000 000 EUR i koja u prosjeku imaju više od 1 000 zaposlenika tijekom financijske godine, na razini grupe, ovisno o slučaju, podliježu zahtjevima za izvješćivanje o održivosti, trebalo bi prilagoditi kriterije za određivanje datumâ početka primjene i ukloniti upućivanje na mala i srednja poduzeća čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji.

¹³ SL L 123, 12.5.2016., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinsttit/2016/512/oj.

- (31) Važno je u svakom trenutku osigurati pravnu sigurnost u pogledu suženja područja primjene u odnosu na poduzeća koja podliježu zahtjevima za izvješćivanje o održivosti, posebno u pogledu područja primjene relevantnih odredaba s obzirom na osobu. U skladu s tim, članak 5. stavak 2. prvi podstavak točku (a) Direktive (EU) 2022/2464 koja se odnosi na prvi skup poduzeća koja podliježu toj direktivi trebalo bi izmijeniti kako bi se njezina primjena ograničila na tri financijske godine od 1. siječnja 2024. Za financijske godine koje počinju 1. siječnja 2027. ili nakon tog datuma, trebao bi se primjenjivati članak 5. stavak 2. prvi podstavak točka (b) Direktive (EU) 2022/2464 koja se odnosi na drugi skup poduzeća koja podliježu toj direktivi. U skladu s tim, poduzeća koja su obuhvaćena područjem primjene članka 5. stavka 2. prvog podstavka točke (a) te direktive, ali nisu obuhvaćena područjem primjene točke (b), kako je izmijenjeno ovom Direktivom, neće biti obuhvaćena područjem primjene ove Direktive od financijskih godina koje počinju 1. siječnja 2027. ili nakon tog datuma. Međutim, kako bi se opterećenje što prije smanjilo, države članice trebale bi moći izuzeti takva poduzeća od obveza izvješćivanja za financijske godine koje počinju između 1. siječnja 2025. i 31. prosinca 2026. Države članice dužne su provesti to odstupanje na način kojim se osigurava usklađenost s načelom pravne sigurnosti.

- (32) U članku 5. stavku 2. trećem podstavku Direktive (EU) 2022/2464 utvrđeni su datumi do kojih države članice trebaju primjenjivati zahtjeve za izvješćivanje o održivosti utvrđene u Direktivi 2004/109/EZ, a oni se razlikuju ovisno o veličini predmetnog izdavatelja. S obzirom na to da samo poduzeća čiji je neto prihod veći od 450 000 000 EUR i koja u prosjeku imaju više od 1 000 zaposlenika tijekom financijske godine, na razini grupe, ovisno o slučaju, podliježu zahtjevima za izvješćivanje o održivosti, trebalo bi prilagoditi kriterije za određivanje datumâ početka primjene i ukloniti upućivanje na mala i srednja poduzeća čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji.

- (33) Važno je u svakom trenutku osigurati pravnu sigurnost u pogledu suženja područja primjene u odnosu na izdavatelje koji podliježu zahtjevima za izvješćivanje o održivosti, posebno u pogledu primjene relevantnih odredaba s obzirom na osobu. U skladu s tim, članak 5. stavak 2. treći podstavak točku (a) Direktive (EU) 2022/2464 koja se odnosi na prvi skup izdavatelja koji podliježu toj direktivi trebalo bi izmijeniti kako bi se njezina primjena ograničila na tri financijske godine od 1. siječnja 2024. Za financijske godine koje počinju 1. siječnja 2027. ili nakon tog datuma, trebao bi se primjenjivati članak 5. stavak 2. treći podstavak točka (b) Direktive (EU) 2022/2464 koja se odnosi na drugi skup izdavatelja koji podliježu toj direktivi. U skladu s tim, izdavatelji koji su obuhvaćeni područjem primjene članka 5. stavka 2. trećeg podstavka točke (a) te direktive, ali nisu obuhvaćeni područjem primjene točke točkom (b), kako je izmijenjeno ovom Direktivom, neće biti obuhvaćeni područjem primjene ove Direktive od financijskih godina koje počinju 1. siječnja 2027. ili nakon tog datuma. Međutim, kako bi se opterećenje što prije smanjilo, države članice trebale bi moći izuzeti takve izdavatelje od obveza izvješćivanja za financijske godine koje počinju između 1. siječnja 2025. i 31. prosinca 2026. Države članice dužne su provesti to odstupanje na način kojim se osigurava usklađenost s načelom pravne sigurnosti.

- (34) Zbog promjene u području primjene u pogledu poduzeća koja podliježu obvezama izvješćivanja o održivosti trebalo bi prilagoditi odredbe o preispitivanju i izvješćivanju u Direktivi (EU) 2022/2464. Kako bi se osiguralo postizanje cilja Unije da se omogući objavljivanje dostatnih podataka o korporativnoj održivosti, Komisija bi trebala procijeniti primjerenost novog područja primjene Direktive (EU) 2022/2464 kako je izmijenjena ovom Direktivom. Primjereno je da se ta procjena temelji ponajprije na analizi potreba za podacima o održivosti za mobiliziranje privatnih ulaganja u ciljeve europskog zelenog plana, s jedne strane, i utjecaj izvješćivanja o održivosti na konkurentnost poduzeća iz Unije, s druge strane. Važno je i da se pri preispitivanju uzmu u obzir najbolje razvijene prakse i stvarna razina pripremljenosti poduzeća za objavljivanje informacija o održivosti na temelju Direktive (EU) 2022/2464. U tu svrhu i s obzirom na načelo proporcionalnosti, pri razmatranju mogućeg proširenja područja primjene važno je da Komisija razmotri treba li to proširenje uravnotežiti s mogućnošću uspostave pojednostavnjenog sustava izvješćivanja.
- (35) Direktiva (EU) 2024/1760 ne smije predstavljati osnovu za smanjenje razine zaštite određenih prava i interesa predviđenih nacionalnim pravom ili kolektivnim ugovorima primjenjivima u trenutku donošenja te direktive. Međutim, to ne bi trebalo spriječiti države članice da pri provedbi Direktive (EU) 2024/1760 prilagode nacionalne zakone o dubinskoj analizi za održivo poslovanje primjenjive u trenutku donošenja te direktive kako bi povećale ili osigurale njihovu usklađenost s njom, a posebno usklađenost njihova područja primjene.

- (36) Cilj Direktive (EU) 2024/1760 nije osiguravanje sveobuhvatnog okvira za zaštitu ljudskih prava ili okoliša u kontekstu poslovanja poduzeća. Umjesto toga, njome se želi uskladiti nacionalno pravo o općim obvezama dubinske analize za takva poduzeća i odgovornosti u tom pogledu, čime se osigurava da poduzeća koja posluju na unutarnjem tržištu doprinose održivom razvoju. Postupci dubinske analize nadopunjuju, a ne zamjenjuju, posebne pravne obveze kojima se izravno ili neizravno štite ljudska prava ili okoliš. Te posebne pravne obveze uključuju one koje proizlaze iz, među brojnim drugim primjerima, prava koje se odnosi na rad, radno vrijeme i jednakost, prava koje se odnosi na zdravlje i sigurnost na radnome mjestu, uključujući rukovanje opasnim materijalima, građevinske standarde, i prava koje se odnosi na prostorno planiranje i izgradnju te pravo kojim se uređuje sigurnost proizvoda ili hrane. Nijedna takva pravna obveza nije obuhvaćena područjem primjene Direktive (EU) 2024/1760, osim ako i u mjeri u kojoj se njima utvrđuju opće obveze dubinske analize. Kako bi se povećala pravna sigurnost i osiguralo izričito očuvanje potrebne regulatorne slobode, Direktivu (EU) 2024/1760 trebalo bi izmijeniti kako bi se dodatno pojasnila ograničenja područja primjene te direktive.

(37) Direktivom (EU) 2024/1760 određenim poduzećima nameću se opsežne obveze dubinske analize. Zbog toga je njezino područje primjene ograničeno na osobito velika poduzeća. Neovisno o tome, u izvješću naslovljenom „Budućnost europske konkurentnosti” okvir za dubinsku analizu utvrđen je kao jedan od glavnih uzroka regulatornog opterećenja te je u tom pogledu zaključeno da postoji „potreba za time da se na bolji način uzme u obzir veličina poduzeća na koja utječe regulacija”. Nadalje, Direktiva (EU) 2024/1760 može najbolje ostvariti svoje ciljeve u odnosu na najveća poduzeća koja imaju najveći utjecaj na svoje lance vrijednosti, najveći učinak na ljudska prava i okoliš te najviše resursa za pažljivu provedbu dubinske analize. Zbog svih tih razloga i u skladu s ključnim ciljem pojednostavnjenja, područje primjene Direktive (EU) 2024/1760 trebalo bi smanjiti. Prag od 450 000 000 EUR trebalo bi povisiti na 1 500 000 000 EUR, a prag od 1 000 zaposlenika trebalo bi povisiti na 5 000 zaposlenika. U skladu s tim, pragove koji se odnose na poduzeća koja su sklopila sporazume o franšizi ili licenciranju trebalo bi povisiti na 75 000 000 EUR u pogledu naknada za licenciju i 275 000 000 EUR u pogledu prihoda.

(38) Člankom 4. stavkom 1. Direktive (EU) 2024/1760 zabranjuje se državama članicama da u svoje nacionalno pravo uvedu odredbe, unutar područja obuhvaćenog tom direktivom, o utvrđivanju obveze dubinske analize u području ljudskih prava i okoliša koje se razlikuju od onih utvrđenih u posebnim odredbama te direktive. Kako bi se osiguralo da države članice ne nadilaze tu direktivu i kako bi se izbjeglo fragmentiranje regulatornog okruženja koje bi stvorilo pravnu nesigurnost i nepotrebno opterećenje, potpuno usklađivanje odredaba Direktive (EU) 2024/1760 trebalo bi proširiti tako da obuhvati dodatne odredbe kojima se uređuju ključni aspekti postupka dubinske analize. To posebno uključuje obvezu utvrđivanja, obvezu rangiranja negativnih učinaka po prioritetu, obveze otklanjanja utvrđenih negativnih učinaka ili onih koji su trebali biti utvrđeni, obvezu uspostave mehanizma za podnošenje pritužbi i za prijave, obvezu praćenja mjera dubinske analize i obvezu izvješćivanja o pitanjima obuhvaćenima tom direktivom. Istodobno bi državama članicama trebalo i dalje dopustiti uvođenje strožih odredaba o drugim aspektima ili odredaba o dubinskoj analizi koje su konkretnije u smislu cilja ili obuhvaćenog područja. Takve odredbe uključuju odredbe nacionalnog prava kojima se uređuju određeni negativni učinci ili određeni sektori djelatnosti kako bi se postigla drukčija razina zaštite ljudskih, radnih i socijalnih prava, okoliša ili klime. Kako bi se povećala pravna sigurnost i osigurala potrebna regulatorna sloboda, posebno u pogledu novih specifičnih rizika za koje bi obveze dubinske analize mogle biti važne, trebalo bi pojasniti da takve odredbe uključuju obveze dubinske analize koje se odnose na određene proizvode, usluge ili situacije. S druge strane, nacionalna pravila koja nadilaze određeni cilj ili područje, na primjer općim reguliranjem postupka dubinske analize ili reguliranjem dubinske analize u cijelom sektoru, ne čine takve odredbe.

- (39) Člankom 5. Direktive (EU) 2024/1760 obvezuje se države članice da osiguraju da velika poduzeća iznad određene veličine provode dubinsku analizu u području ljudskih prava i okoliša . Člankom 8. te direktive od tih se poduzeća zahtijeva da poduzmu odgovarajuće mjere za utvrđivanje i procjenu negativnih učinaka, uzimajući u obzir relevantne čimbenike rizika. Od poduzeća bi trebalo zahtijevati da provedu postupak određivanje opsega, isključivo na temelju razumno dostupnih informacija, radi utvrđivanja općih područja u njihovu vlastitom poslovanju, poslovanju njihovih društava kćeri i, ako je to povezano s njihovim lancima aktivnosti, u poslovanju njihovih poslovnih partnera u kojima je najizglednije da bi se negativni učinci mogli pojaviti. Pri provedbi postupka određivanja opsega od poduzeća se ne zahtijeva da sustavno utvrđuju negativne učinke na razini subjekta, već da obuhvate opća područja. Pri postupku određivanju opsega poduzeća bi se trebala oslanjati isključivo na informacije koje su im razumno dostupne, što u pravilu isključuje traženje informacija od poslovnih partnera. Međutim, poduzeća imaju fleksibilnost u prosuđivanju koje su im informacije razumno dostupne.

- (40) Na temelju rezultata postupka određivanja opsega poduzeća bi trebala biti dužna provesti dubinsku procjenu u područjima u kojima je utvrđeno da je najizglednije da bi se negativni učinci mogli pojaviti i biti najozbiljniji. Poduzeća ne bi trebala biti dužna tražiti informacije od poslovnih partnera ako nisu utvrđeni vjerojatni i ozbiljni rizici. Dubinska procjena trebala bi biti usmjerena na dobivanje točnih i pouzdanih informacija, posebno o prirodi, opsegu, uzrocima, ozbiljnosti i vjerojatnosti utvrđenih negativnih učinaka, kako bi se poduzeću omogućilo da, ako je to relevantno, rangiraju po prioritetu utvrđene stvarne i potencijalne negativne učinke u skladu s Direktivom (EU) 2024/1760 i donese odgovarajuće mjere za otklanjanje tih učinaka u skladu s tom direktivom. Kako bi se poduzećima pružila dodatna fleksibilnost, ako je poduzeće utvrdilo negativne učinke koji su jednako vjerojatni ili jednako ozbiljni u više područja, to poduzeće bi trebalo moći dati prednost procjeni negativnih učinaka koji uključuju izravne poslovne partnere. Poduzeća su dužna poduzeti samo odgovarajuće mjere za utvrđivanje negativnih učinaka. Stoga nisu dužna utvrditi svaki negativan učinak na svoje poslovanje, poslovanje svojih društava kćeri i poslovanje svojih poslovnih partnera. U nekim slučajevima to bi moglo dovesti do toga da negativan učinak ne bude utvrđen i stoga ne bude spriječen, ublažen, okončan ili sveden na najmanju moguću mjeru unatoč tome što je poduzeće u potpunosti ispunilo svoje obveze na temelju Direktive (EU) 2024/1760. Iz toga slijedi da poduzeća ne bi bila kažnjena za takav učinak na temelju te direktive.

- (41) Kako bi se ograničio učinak prelijevanja opterećenja na druga poduzeća, uključujući mala i srednja poduzeća te mala poduzeća srednje tržišne kapitalizacije, kad je riječ o dubinskoj procjeni poslovnih partnera, poduzeća koja podliježu Direktivi (EU) 2024/1760 trebala bi zatražiti informacije od poslovnih partnera samo ako su te informacije nužne. Važno je da svaki zahtjev bude ciljan, razuman i razmjeran. U slučaju poslovnih partnera s manje od 5 000 zaposlenika poduzeća bi trebala tražiti informacije samo ako se informacije razumno ne mogu dobiti na drugi način, primjerice na temelju informacija kojima raspolažu ili iz drugih izvora.
- (42) Člankom 8. stavkom 3. Direktive (EU) 2024/1760 od država članica zahtijeva se da osiguraju da za potrebe utvrđivanja i procjene negativnih učinaka poduzeća imaju pravo iskoristiti odgovarajuće resurse, uključujući neovisna izvješća i informacije prikupljene putem mehanizma za prijave i postupka za podnošenje pritužbi predviđenog u toj direktivi. Kako bi se za poduzeća i relevantne poslovne partnere smanjilo opterećenje povezano s usklađenošću, trebalo bi jasno navesti da i digitalna rješenja te industrijske i višedioničke inicijative mogu predstavljati odgovarajuće resurse. Stoga bi poduzeća i dalje trebala moći slobodno pribavljati potrebne informacije preko industrijskih i višedioničkih inicijativa kako bi se izbjegli zahtjevi koji se ponavljaju. Međutim, poduzeća i dalje mogu slobodno pribavljati informacije pojedinačno.

- (43) S obzirom na to da bi negativne učinke trebalo rješavati po prioritetu u skladu s njihovom ozbiljnošću, vjerojatnošću i postupno, ako poduzeće ne može istodobno i u potpunosti otkloniti sve negativne učinke koje je utvrdilo, ono ne bi trebalo biti kažnjeno na temelju Direktive (EU) 2024/1760.
- (44) Poduzeća se mogu naći u situacijama u kojima se njihova proizvodnja u velikoj mjeri oslanja na ulazne materijale jednog specifičnog dobavljača ili više specifičnih dobavljača. Posebice, ako su poslovne aktivnosti takvog dobavljača povezane s ozbiljnim negativnim učincima, uključujući dječji rad ili znatnu štetu za okoliš, a poduzeće je iscrpilo sve mjere dubinske analize u bezuspješnom pokušaju otklanjanja takvih učinaka, ono bi kao krajnju mjeru trebalo suspendirati poslovni odnos i nastaviti surađivati s dobavljačem na traženju rješenja, po mogućnosti iskorištavajući pritisak ostvaren suspenzijom. Suspenzija bi trebala završiti nakon što se otkloni negativni učinak.

- (45) U svrhu smanjenja opterećenja za poduzeća i proporcionalnijeg sudjelovanja dionika poduzeća bi trebala surađivati samo s radnicima i njihovim predstavnicima, uključujući sindikate, te pojedincima i zajednicama na čija prava ili interese izravno utječu ili bi mogli utjecati proizvodi, usluge i poslovanje poduzeća, njegovih društava kćeri i poslovnih partnera, i koji su povezani s određenom fazom postupka dubinske analize koji se provodi. To uključuje pojedince ili zajednice u blizini postrojenja kojima upravljaju poslovni partneri ako su ti pojedinci ili zajednice izravno pogođeni onečišćenjem ili autohtone narode na čije pravo na zemljište ili resurse poslovni partner izravno utječe stjecanjem, razvojem ili drugim načinom korištenja zemljišta, šuma ili voda. Nadalje, sudjelovanje dionika trebalo bi biti obvezno samo u određenim dijelovima postupka dubinske analize, i to u fazi utvrđivanja negativnih učinaka, pri izradi akcijskih planova i pojačanih akcijskih planova i pri osmišljavanju korektivnih mjera.
- (46) Kako bi se smanjilo administrativno opterećenje za poduzeća, Komisija bi trebala do 26. srpnja 2027. donijeti opće smjernice o dubinskoj analizi. Isto tako, rok za primjenu Direktive (EU) 2024/1760 za sva poduzeća trebalo bi odgoditi do 26. srpnja 2029. To dvogodišnje razdoblje poduzećima bi trebalo osigurati dovoljno vremena da pri provedbi mjera dubinske analize uzmu u obzir praktične smjernice i primjere dobre prakse iz Komisijinih smjernica.

- (47) Odredbe Direktive (EU) 2024/1760 o planu tranzicije za ublažavanje klimatskih promjena smatraju se nerazmjernima, posebno zbog administrativnog opterećenja za poduzeća i nadzorna tijela, te bi mogle dovesti do pravne nesigurnosti. Te je odredbe potrebno staviti izvan snage kako bi se pojednostavnile obveze i poduprla usmjerenija i učinkovitija provedba te direktive.

(48) Prema članku 27. stavku 1. Direktive (EU) 2024/1760 države članice dužne su utvrditi učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće sankcije. Prema članku 27. stavku 2. te direktive države članice dužne su pri odlučivanju o izricanju sankcija i, u slučaju izricanja sankcija, pri određivanju njihove prirode i odgovarajuće razine uzeti u obzir niz čimbenika koji određuju težinu povrede i otegotne ili olakotne čimbenike. Prema članku 27. stavku 4. te direktive države članice dužne su pri izricanju novčanih kazni temeljiti ih na neto prihodu predmetnog poduzeća na svjetskoj razini. Međutim, taj se zahtjev čini nepotrebnim i mogao bi se pogrešno protumačiti kao zahtjev da se novčane kazne temelje isključivo ili prvenstveno na neto prihodu na svjetskoj razini. Umjesto toga, u skladu sa zahtjevom da sankcije budu učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće, nadzorna tijela dužna su na odgovarajući način uzeti u obzir neto prihod na svjetskoj razini ili, ako poduzeća pripadaju grupi, neto konsolidirani prihod krajnjeg matičnog društva na svjetskoj razini, zajedno s nizom čimbenika utvrđenih u članku 27. stavku 2. te direktive. U skladu s tim, zahtjev da se novčane kazne temelje na neto prihodu na svjetskoj razini trebalo bi ukloniti. S druge strane, kako bi se osigurali jednaki uvjeti u cijeloj Uniji i u skladu s ciljem usklađivanja, od država članica trebalo bi zahtijevati da utvrde jedinstveno maksimalno ograničenje novčanih kazni od 3 % neto prihoda na svjetskoj razini. Trebalo bi pojasniti primjenu tog maksimalnog ograničenja na poduzeća koja pripadaju grupama. Nadalje, kako bi prakse izvršavanja bile usklađenije u cijeloj Uniji, Komisija bi u suradnji s državama članicama trebala izraditi smjernice za pomoć nadzornim tijelima pri određivanju razine sankcija.

- (49) Kako bi se bolje postiglo načelo supsidijarnosti, trebalo bi ukloniti poseban sustav odgovornosti na razini Unije koji je trenutačno predviđen u Direktivi (EU) 2024/1760. Isto tako, prema međunarodnom pravu i pravu Unije države članice trebale bi biti dužne osigurati da žrtve negativnih učinaka imaju učinkovit pristup pravosuđu i da im zajamče pravo na djelotvoran pravni lijek kako je utvrđeno u članku 2. stavku 3. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima, članku 8. Opće deklaracije o ljudskim pravima, članku 9. stavku 3. Konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša (Aarhuška konvencija) i članku 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima. Države članice trebale bi stoga osigurati da, ako se poduzeće smatra odgovornim za neispunjavanje zahtjeva dubinske analize utvrđenih Direktivom (EU) 2024/1760, i u slučaju da je takvim neispunjavanjem zahtjeva prouzročena šteta, žrtve mogu dobiti potpunu naknadu štete. Ta naknada štete trebala bi se dodijeliti u skladu s načelima djelotvornosti i jednakovrijednosti. S obzirom na različite nacionalne propise i tradicije na nacionalnoj razini kad je riječ o dopuštanju udruženih tužbi, iz Direktive (EU) 2024/1760 trebalo bi izbrisati posebni zahtjev povezan s tim tužbama.

Tim brisanjem ne dovodi se u pitanje nijedna odredba primjenjivog nacionalnog prava kojom se sindikatu, nevladinim organizacijama za ljudska prava ili zaštitu okoliša, drugoj nevladinoj organizaciji ili nacionalnoj instituciji za ljudska prava omogućuje pokretanje postupaka za ostvarivanje prava navodno oštećene strane ili podupiranje takvih postupaka koje je izravno pokrenula navodno oštećena strana. Nadalje, iz istog bi razloga trebalo izbrisati zahtjev da države članice moraju osigurati da pravila o građanskopravnoj odgovornosti imaju prevladavajuću obveznu primjenu u slučajevima kad pravo koje se primjenjuje na zahtjeve u tom smislu nije nacionalno pravo države članice. Tim brisanjem ne ograničava se mogućnost država članica da predvide da su odredbe nacionalnog prava kojima se prenosi Direktiva (EU) 2024/1760 prevladavajuće obvezne odredbe, kako je navedeno u Uredbi (EZ) br. 864/2007 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁴, u slučajevima u kojima je pravo koje se primjenjuje na zahtjeve u tom smislu nije nacionalno pravo države članice.

¹⁴ Uredba (EZ) br. 864/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o pravu koje se primjenjuje na izvanugovorne obveze („Rim II”) (SL L 199, 31.7.2007., str. 40., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2007/864/oj>).

- (50) Prema članku 36. stavku 1. Direktive (EU) 2024/1760 Komisija je dužna do 26. srpnja 2026. Europskom parlamentu i Vijeću podnijeti izvješće o potrebi za utvrđivanjem dodatnih zahtjeva dubinske analize za održivost prilagođenih reguliranim financijskim poduzećima u pogledu pružanja financijskih usluga i investicijskih aktivnosti te o mogućnostima za takve zahtjeve dubinske analize i njihovim učincima. S obzirom na to da rok za takvo preispitivanje ne ostavlja dovoljno vremena da se uzme u obzir iskustvo s novouspostavljenim općim okvirom za dubinsku analizu, odredbe o preispitivanju i izvješćivanju iz Direktive (EU) 2024/1760 trebalo bi izmijeniti.
- (51) Rok za prenošenje trebalo bi odgoditi za godinu dana, a datume od kojih države članice trebaju primjenjivati Direktivu (EU) 2024/1760 trebalo bi objediniti za sva poduzeća obuhvaćena područjem primjene te direktive kako bi se poduzećima dalo više vremena da se pripreme za zahtjeve iz te direktive. Osim toga, nekoliko drugih datuma iz te direktive trebalo bi izmijeniti kako bi se uzela u obzir ta jednogodišnja odgoda, kao i odgoda utvrđena u Direktivi (EU) 2025/794.
- (52) S obzirom na to da ciljeve ove Direktive ne mogu dostatno ostvariti države članice nego se zbog opsega ili učinaka djelovanja oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.

(53) Direktive 2006/43/EZ, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 i (EU) 2024/1760 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.
Izmjene Direktive 2006/43/EZ

Direktiva 2006/43/EZ mijenja se kako slijedi:

1. u članku 3. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:
 - „4. Nadležna tijela država članica odobrenje za revizorska društva mogu izdati isključivo onim subjektima koji ispunjavaju sljedeće uvjete:
 - (a) fizičke osobe koje obavljaju zakonske revizije u ime revizorskog društva moraju ispunjavati barem uvjete za zakonsku reviziju propisane člankom 4., člankom 6. stavkom 1., člankom 7. stavkom 1., člankom 8. stavcima 1. i 2., člankom 9., člankom 10. stavkom 1. prvim podstavkom te člancima 11. i 12. ove Direktive te ih kao ovlaštene revizore mora odobriti predmetna država članica;

- (b) većinu glasačkih prava u subjektu moraju imati revizorska društva koja imaju odobrenje u nekoj od država članica ili fizičke osobe koje ispunjavaju barem uvjete za zakonsku reviziju propisane člankom 4., člankom 6. stavkom 1., člankom 7. stavkom 1., člankom 8. stavcima 1. i 2., člankom 9., člankom 10. stavkom 1. prvim podstavkom te člancima 11. i 12. ove Direktive.

Države članice mogu propisati da takve fizičke osobe također moraju imati odobrenje u nekoj drugoj državi članici. Za potrebe zakonske revizije zadruga, štednih banaka i sličnih subjekata kako su navedeni u članku 45. Direktive 86/635/EEZ, društva kćeri ili pravnog sljednika zadruge, štedne banke ili sličnog subjekta kako su navedeni u članku 45. Direktive 86/635/EEZ, države članice mogu utvrditi druge posebne odredbe u vezi s glasačkim pravima;

- (c) većina, a najviše 75 %, članova upravnog ili upravljačkog tijela subjekta moraju biti revizorska društva koja imaju odobrenje u nekoj od država članica ili fizičke osobe koje ispunjavaju barem uvjete za zakonsku reviziju propisane člankom 4., člankom 6. stavkom 1., člankom 7. stavkom 1., člankom 8. stavcima 1. i 2., člankom 9., člankom 10. stavkom 1. prvim podstavkom te člancima 11. i 12. ove Direktive. Države članice mogu propisati da takve fizičke osobe također moraju imati odobrenje u nekoj drugoj državi članici. Ako takvo tijelo nema više od dva člana, jedan od članova mora ispunjavati barem uvjete propisane u ovoj točki;

(d) društvo mora ispunjavati uvjet propisan člankom 4.

Države članice mogu propisati dodatne uvjete samo u vezi s točkom (c). Takvi uvjeti moraju biti razmjerni ciljevima koji se žele postići i ne smiju prelaziti okvire nužno potrebnoga.”;

2. u članku 24.b stavku 1. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Države članice osiguravaju da, kada revizorsko društvo provjerava izvješćivanje o održivosti, to revizorsko društvo imenuje barem jednog glavnog partnera za održivost koji mora ispunjavati barem uvjete propisane člankom 4. i člancima od 6. do 12. te mora imati odobrenje za rad kao ovlaštenu revizora u predmetnoj državi članici. Taj glavni partner za održivost može biti glavni partner za reviziju ili jedan od glavnih partnera za reviziju. Revizorsko društvo glavnom partneru za održivost ili glavnim partnerima za održivost stavlja na raspolaganje dostatne resurse i osoblje koje posjeduje potrebnu stručnost i vještine kako bi na primjeren način moglo obavljati svoje dužnosti.”;

3. u članku 26.a stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Komisija najkasnije do 1. srpnja 2027. donosi delegirane akte u skladu s člankom 48.a radi dopune ove Direktive kako bi se predvidjeli standardi ograničene provjere kojima se utvrđuju postupci koje revizor ili revizori i revizorsko društvo ili revizorska društva provode kako bi donijeli svoje zaključke o provjeri izvješćivanja o održivosti, uključujući planiranje angažmana, razmatranje rizika i odgovor na rizike, te vrste zaključaka koje treba uključiti u izvješće o provjeri izvješćivanja o održivosti ili, ako je relevantno, u revizorsko izvješće.

Komisija donosi standarde ograničene provjere iz prvog podstavka osiguravajući da su ti standardi:

- (a) izrađeni u skladu s propisanim postupcima, uz javni nadzor i transparentnost;
- (b) doprinose visokom razinom vjerodostojnosti i kvalitete godišnjem ili konsolidiranom izvješćivanju o održivosti; i
- (c) pridonose javnom dobru Unije.;

4. članak 45. mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 5. drugi podstavak točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) većina članova upravnog ili upravljačkog tijela subjekta za obavljanje revizije iz treće zemlje ispunjava zahtjeve koji su ekvivalentni onima utvrđenim u člancima od 4. do 10., uz iznimku članka 7. stavka 2., članka 8. stavka 3. i članka 10. stavka 1. drugog podstavka;”;

(b) umeće se sljedeći stavak:

„5.b Države članice ne primjenjuju stavke od 1. do 5.a na izvješća o provjeri godišnjeg ili konsolidiranog izvješćivanja o održivosti koja se izdaju za financijske godine koje počinju u razdoblju od 1. siječnja 2025. do 31. prosinca 2030. ako dotični revizor iz treće zemlje ili dotični subjekt za obavljanje revizije iz treće zemlje nadležnim tijelima države članice dostavi sljedeće:

- (a) ime odnosno naziv i adresu dotičnog revizora iz treće zemlje ili dotičnog subjekta za obavljanje revizije iz treće zemlje te informacije o njegovoj pravnoj strukturi;
- (b) izjavu da je revizor iz treće zemlje koji potpisuje izvješće o provjeri stekao znanje u području izvješćivanja o održivosti i provjeri takvog izvješćivanja te informacije o razini tog znanja;
- (c) ako je revizor iz treće zemlje ili subjekt za obavljanje revizije iz treće zemlje dio mreže, opis te mreže;
- (d) standarde provjere i zahtjeve povezane s neovisnošću koji su primijenjeni na predmetnu provjeru izvješćivanja o održivosti;
- (e) opis sustava unutarnje kontrole kvalitete subjekta za obavljanje revizije iz treće zemlje koji obuhvaća provjeru izvješćivanja o održivosti; i

- (f) informacije o tome je li i kada je provedeno posljednje ispitivanje osiguravanja kvalitete revizora iz treće zemlje ili subjekta za obavljanje revizije iz treće zemlje za postupke provjere održivosti te potrebne informacije o ishodu tog ispitivanja osiguravanja kvalitete.

Nakon što prime informacije navedene u prvom podstavku, nadležna tijela države članice registriraju dotičnog revizora iz treće zemlje ili dotičnog subjekta za obavljanje revizije iz treće zemlje za potrebe provjere izvješćivanja o održivosti i jasno navode da je registracija obavljena u okviru prijelaznog sustava registracija utvrđenog u prvom podstavku. Ako dotični revizor iz treće zemlje ili dotični subjekt za obavljanje revizije iz treće zemlje ne dostavi bilo koju od informacija navedenih u prvom podstavku, nadležna tijela države članice ne registriraju tog revizora iz treće zemlje ili tog subjekta za obavljanje revizije iz treće zemlje.”;

5. u članku 48.a stavku 2. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 26.a stavka 3. dodjeljuje se Komisiji na neodređeno vrijeme.”.

Članak 2.
Izmjene Direktive 2013/34/EU

Direktiva 2013/34/EU mijenja se kako slijedi:

1. članak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 3. uvodna formulacija zamjenjuje se sljedećim:

„Mjere za usklađenje propisane člancima 19.a, 29.a, 29.d, 30. i 33., člankom 34. stavkom 1. drugim podstavkom točkom (aa), člankom 34. stavcima 2. i 3. te člankom 51. ove Direktive primjenjuju se i na zakone i druge propise država članica koji se odnose na sljedeća poduzeća neovisno o njihovu pravnom obliku, pod uvjetom da su ta poduzeća poduzeća koja na datum bilance imaju neto prihod veći od 450 000 000 EUR i u prosjeku imaju više od 1 000 zaposlenika tijekom financijske godine.”;

(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Mjere za usklađenje propisane člancima 19.a, 29.a i 29.d ne primjenjuju se na Europski fond za financijsku stabilnost (EFSF) osnovan Okvirnim sporazumom o EFSF-u ni na financijske proizvode navedene u članku 2. točki 12. podtočkama (b) i (f) Uredbe (EU) 2019/2088 Europskog parlamenta i Vijeća*.

* Uredba (EU) 2019/2088 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o objavama povezanim s održivosti u sektoru financijskih usluga (SL L 317, 9.12.2019., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2088/oj>).”;

2. u članku 3. stavak 13. zamjenjuje se sljedećim:

„13. U svrhu prilagodbe učincima inflacije, Komisija najmanje svakih pet godina preispituje i, ako je potrebno, putem delegiranih akata u skladu s člankom 49., mijenja pragove navedene u sljedećim odredbama, uzimajući u obzir mjerila inflacije objavljena u Službenom listu Europske unije:

- (a) stavci od 1. do 7. ovog članka;
- (b) članak 19. stavak 1. četvrti podstavak, članak 19.a stavak 1. prvi podstavak, članak 29.a stavak 1. prvi podstavak; i
- (c) članak 40.a stavak 1. drugi, četvrti i peti podstavak.”;

3. u članku 19. stavku 1. četvrti podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Poduzeća koja na datum bilance imaju neto prihod veći od 450 000 000 EUR i u prosjeku imaju više od 1 000 zaposlenika tijekom financijske godine izvješćuju o informacijama o ključnim nematerijalnim resursima i objašnjavaju kako poslovni model poduzeća u osnovi ovisi o takvim resursima i kako su takvi resursi izvor stvaranja vrijednosti za poduzeće.”;

4. članak 19.a mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Poduzeća koja na datum bilance imaju neto prihod veći od 450 000 000 EUR i u prosjeku imaju više od 1 000 zaposlenika tijekom financijske godine u svoje izvješće posloводства uključuju informacije potrebne za razumijevanje učinka poduzeća na pitanja održivosti i informacije potrebne za razumijevanje načina na koji pitanja održivosti utječu na razvoj, poslovne rezultate i položaj poduzeća.”;

(b) stavak 3. mijenja se kako slijedi:

i. iza prvog podstavka umeću se sljedeći podstavci:

„Za potrebe trećeg, četvrtog i petog podstavka primjenjuju se sljedeće definicije:

(a) ‚poduzeće koje izvješćuje‘ znači poduzeće koje je dužno izvješćivati u skladu sa stavkom 1. ovog članka;

(b) ‚zaštićeno poduzeće‘ znači poduzeće koje:

i. na datum bilance ne prelazi prosječan broj od 1 000 zaposlenika tijekom prethodne financijske godine; i

ii. nalazi se u lancu vrijednosti poduzeća koje izvješćuje;

(c) ‚dobrovoljni standardi‘ znači dobrovoljni standardi iz članka 29.ca.

Poduzeća koja izvješćuju mogu se osloniti na samodeklaraciju poduzeća u svojem lancu vrijednosti kako bi utvrdila jesu li zaštićena poduzeća.

Od poduzeća koja izvješćuju ne zahtijeva se poduzimanje koraka za provjeru informacija sadržanih u samodeklaraciji. Međutim, ona se ne smiju osloniti na samodeklaraciju ako znaju ili se razumno može očekivati da znaju da je izjava očito netočna.

Zaštićena poduzeća imaju pravo odbiti dostaviti informacije koje nadilaze informacije navedene u dobrovoljnim standardima kao odgovor na zahtjev podnesen za potrebe izvješćivanja o održivosti kako se zahtijeva ovom Direktivom. Osim toga:

- (a) pri uspostavi ugovornih i drugih aranžmana za potrebe ispunjavanja zahtjeva za izvješćivanje o održivosti iz ove Direktive poduzeća koja izvješćuju ne smiju zahtijevati od zaštićenih poduzeća da dostave informacije koje nadilaze informacije navedene u dobrovoljnim standardima;
- (b) sve ugovorne odredbe suprotne točki (a) nisu obvezujuće, ali to ne utječe na obvezujuću prirodu preostalih odredaba ugovora;
- (c) ako poduzeće koje izvješćuje zahtijeva informacije, izravno ili neizravno, od zaštićenih poduzeća za potrebe izvješćivanja o održivosti kako se zahtijeva ovom Direktivom, a neke od tih informacija ili sve te informacije nadilaze informacije navedene u dobrovoljnim standardima, to poduzeće koje izvješćuje osigurava da su zaštićena poduzeća obaviještena o sljedećem:
 - i. koje informacije nadilaze informacije navedene u dobrovoljnim standardima; i

- ii. o zakonskom pravu zaštićenih poduzeća da odbiju dostaviti informacije;
- (d) smatra se da su poduzeća koja izvješćuju ispunila obvezu izvješćivanja o informacijama o lancu vrijednosti utvrđenu u prvom podstavku ako izvješćuju o potrebnim informacijama o lancu vrijednosti, ali ne izvješćuju o informacijama iz zaštićenih poduzeća koje nadilaze informacije navedene u dobrovoljnim standardima.

Ničim u četvrtom podstavku:

- (a) ne utječe se na zahtjeve za informacije u svrhe koje nisu izvješćivanje o informacijama o održivosti kako se zahtjeva ovom Direktivom, uključujući zahtjeve u svrhu usklađivanja sa zahtjevima Unije da poduzeća provedu postupak dubinske analize; ili
- (b) poduzećima u lancu vrijednosti ne nameće se bilo kakva obveza dostavljanja informacija o održivosti niti se takva obveza implicira.

Tijekom prve tri godine nakon što je podvrgnuto zahtjevima za izvješćivanje o održivosti u skladu sa stavkom 1. te u slučaju da nisu dostupne sve potrebne informacije o njegovu lancu vrijednosti, poduzeće objašnjava napore koje je uložilo u pribavljanje potrebnih informacija o svojem lancu vrijednosti, razloge zbog kojih nije bilo moguće pribaviti sve potrebne informacije te svoje planove o tome kako planira pribaviti potrebne informacije u budućnosti. Nakon tog trogodišnjeg prijelaznog razdoblja poduzeće ispunjava zahtjeve za izvješćivanje o informacijama o lancu vrijednosti korištenjem informacija koje je izravno dobilo od poduzeća u svojem lancu vrijednosti ili procjena koje se odnose na te informacije, prema potrebi.” ;

- ii. drugi podstavak briše se;
- iii. četvrti podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Pri izvješćivanju o informacijama iz stavaka 1. i 2. poduzeća mogu izostaviti sljedeće informacije:

- (a) u iznimnim slučajevima, informacije čije bi objavljivanje ozbiljno naštetilo poslovnom položaju poduzeća, pod uvjetom da su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - i. takvo izostavljanje ne sprečava pravedno i uravnoteženo razumijevanje razvoja, poslovnih rezultata i položaja poduzeća ili njegovih glavnih rizika ili glavnih učinaka;

- ii. poduzeće je utvrdilo da je nemoguće objaviti informacije na način kojim bi mu se omogućilo da ispuni ciljeve zahtjeva za objavu, a da se pritom ozbiljno ne našteti njegovu poslovnom položaju, primjerice na agregiranoj razini,;
 - iii. poduzeće objavljuje činjenicu da je primijenilo izuzeće utvrđeno u ovom podstavku; i
 - iv. poduzeće na svaki datum izvješćivanja ponovno procjenjuje mogu li se informacije i dalje izostaviti;
- (b) informacije koje se odnose na intelektualni kapital, intelektualno vlasništvo, znanje i iskustvo, tehnološke informacije ili rezultate inovacija, koje bi se smatrale poslovnom tajnom kako je definirana u članku 2. točki 1. Direktive (EU) 2016/943 Europskog parlamenta i Vijeća*, pod uvjetom da su ispunjeni sljedeći uvjeti:
- i. poduzeće objavljuje činjenicu da je primijenilo izuzeće utvrđeno u ovom podstavku; i
 - ii. poduzeće na svaki datum izvješćivanja ponovno procjenjuje mogu li se informacije i dalje izostaviti;

- (c) klasificirane podatke kako su definirani u članku 2. točki 7. Uredbe (EU) 2023/2418 Europskog parlamenta i Vijeća**, pod uvjetom da su ispunjeni sljedeći uvjeti:
- i. poduzeće objavljuje činjenicu da je primijenilo izuzeće utvrđeno u ovom podstavku; i
 - ii. poduzeće na svaki datum izvješćivanja ponovno procjenjuje mogu li se informacije i dalje izostaviti;
- (d) druge informacije koje treba zaštititi od neovlaštenog pristupa ili objavljivanja zbog obveza utvrđenih u drugim pravnim aktima Unije ili nacionalnom pravu ili kako bi se zaštitila privatnost ili sigurnost fizičke osobe ili sigurnost pravne osobe, pod uvjetom da su ispunjeni sljedeći uvjeti:
- i. poduzeće objavljuje činjenicu da je primijenilo izuzeće utvrđeno u ovom podstavku; i
 - ii. poduzeće na svaki datum izvješćivanja ponovno procjenjuje mogu li se informacije i dalje izostaviti.

-
- * Direktiva (EU) 2016/943 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti neotkrivenih znanja i iskustva te poslovnih informacija (poslovne tajne) od nezakonitog pribavljanja, korištenja i otkrivanja (SL L 157, 15.6.2016., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj>).
- ** Uredba (EU) 2023/2418 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. listopada 2023. o uspostavi instrumenta za jačanje europske obrambene industrije putem zajedničke nabave (EDIRPA) (SL L, 2023/2418, 26.10.2023., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2418/oj>).”;

(c) stavci 6. i 7. brišu se;

(d) stavak 10. zamjenjuje se sljedećim:

„10. Izuzeće utvrđeno u stavku 9. primjenjuje se i na subjekte od javnog interesa koji podliježu zahtjevima iz ovog članka.”;

5. članak 29.a mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Matična poduzeća grupe koja na datum bilance na konsolidiranoj osnovi ima neto prihod veći od 450 000 000 EUR i u prosjeku više od 1 000 zaposlenika tijekom financijske godine dužna su u konsolidirano izvješće posloводства uključiti informacije potrebne za razumijevanje učinka grupe na pitanja održivosti i informacije potrebne za razumijevanje načina na koji pitanja održivosti utječu na razvoj, poslovne rezultate i položaj grupe.”;

(b) stavak 3. mijenja se kako slijedi:

i. iza prvog podstavka umeću se sljedeći podstavci:

„Za potrebe trećeg, četvrtog i petog podstavka primjenjuju se sljedeće definicije:

(a) ‚poduzeće koje izvješćuje‘ znači poduzeće koje je dužno izvješćivati u skladu sa stavkom 1. ovog članka;

(b) ‚zaštićeno poduzeće‘ znači poduzeće koje:

i. na datum bilance ne prelazi prosječan broj od 1 000 zaposlenika tijekom prethodne financijske godine; i

ii. nalazi se u lancu vrijednosti poduzeća koje izvješćuje;

(c) ‚dobrovoljni standardi‘ znači dobrovoljni standardi iz članka 29.ca.

Poduzeća koja izvješćuju mogu se osloniti na samodeklaraciju poduzeća u svojem lancu vrijednosti kako bi utvrdila jesu li zaštićena poduzeća.

Od poduzeća koja izvješćuju ne zahtijeva se poduzimanje koraka za provjeru informacija sadržanih u samodeklaraciji. Međutim, ona se ne smiju osloniti na samodeklaraciju ako znaju ili se razumno može očekivati da znaju da je izjava očito netočna.

Zaštićena poduzeća imaju pravo odbiti dostaviti informacije koje nadilaze informacije navedene u dobrovoljnim standardima kao odgovor na zahtjev podnesen za potrebe izvješćivanja o održivosti kako se zahtijeva ovom Direktivom. Osim toga:

- (a) pri uspostavi ugovornih i drugih aranžmana za potrebe ispunjavanja zahtjeva za izvješćivanje o održivosti iz ove Direktive poduzeća koja izvješćuju ne smiju zahtijevati od zaštićenih poduzeća da dostave informacije koje nadilaze informacije navedene u dobrovoljnim standardima;
- (b) sve ugovorne odredbe suprotne točki (a) nisu obvezujuće, ali to ne utječe na obvezujuću prirodu preostalih odredaba ugovora;
- (c) ako poduzeće koje izvješćuje zahtijeva informacije, izravno ili neizravno, od zaštićenih poduzeća za potrebe izvješćivanja o održivosti kako se zahtijeva ovom Direktivom, a neke od tih informacija ili sve te informacije nadilaze informacije navedene u dobrovoljnim standardima, to poduzeće koje izvješćuje osigurava da su zaštićena poduzeća obaviještena o sljedećem:
 - i. koje informacije nadilaze informacije navedene u dobrovoljnim standardima; i

- ii. o zakonskom pravu zaštićenih poduzeća da odbiju dostaviti informacije;
- (d) smatra se da su poduzeća koja izvješćuju ispunila obvezu izvješćivanja o informacijama o lancu vrijednosti utvrđenu u prvom podstavku ako izvješćuju o potrebnim informacijama o lancu vrijednosti, ali ne izvješćuju o informacijama o zaštićenim poduzećima i informacijama koje nadilaze informacije navedene u dobrovoljnim standardima.

Ničim u četvrtom podstavku:

- (a) ne utječe se na zahtjeve za informacije u svrhe koje nisu izvješćivanje o informacijama o održivosti kako se zahtjeva ovom Direktivom, uključujući zahtjeve u svrhu usklađivanja sa zahtjevima Unije da poduzeća provedu postupak dubinske analize; ili
- (b) poduzećima u lancu vrijednosti ne nameće se bilo kakva obveza dostavljanja informacija o održivosti niti se takva obveza implicira.

Tijekom prve tri godine nakon što je podvrgnuto zahtjevima za izvješćivanje o održivosti u skladu sa stavkom 1. te u slučaju da nisu dostupne sve potrebne informacije o njegovu lancu vrijednosti, matično poduzeće objašnjava napore koje je uložilo u pribavljanje potrebnih informacija o svojem lancu vrijednosti, razloge zbog kojih nije bilo moguće pribaviti sve potrebne informacije te svoje planove o tome kako planira pribaviti potrebne informacije u budućnosti. Nakon tog trogodišnjeg prijelaznog razdoblja matično poduzeće ispunjava zahtjeve za izvješćivanje o informacijama o lancu vrijednosti korištenjem informacija koje je izravno dobilo od poduzeća u svojem lancu vrijednosti ili procjena koje se odnose na te informacije, prema potrebi.”;

- ii. drugi podstavak briše se;
- iii. četvrti podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Pri izvješćivanju o informacijama iz stavaka 1. i 2. matična poduzeća mogu izostaviti sljedeće informacije:

- (a) u iznimnim slučajevima, informacije čije bi objavljivanje ozbiljno naštetilo poslovnom položaju grupe, pod uvjetom da su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - i. takvo izostavljanje ne sprečava pravedno i uravnoteženo razumijevanje razvoja, poslovnih rezultata i položaja grupe ili njezinih glavnih rizika ili glavnih učinaka;

- ii. matično poduzeće utvrdilo je da nije moguće objaviti informacije na način kojim bi mu se omogućilo da ispuni ciljeve zahtjeva za objavu, a da se pritom ozbiljno ne našteti poslovnom položaju grupe, primjerice na agregiranoj razini;
 - iii. matično poduzeće objavljuje činjenicu da je primijenilo izuzeće utvrđeno u ovom podstavku; i
 - iv. matično poduzeće na svaki datum izvješćivanja ponovno procjenjuje mogu li se informacije i dalje izostaviti;
- (b) informacije koje se odnose na intelektualni kapital, intelektualno vlasništvo, znanje i iskustvo, tehnološke inovacije ili rezultate inovacija, koje bi se smatrale poslovnom tajnom kako je definirana u članku 2. točki 1. Direktive (EU) 2016/943, pod uvjetom da su ispunjeni sljedeći uvjeti:
- i. matično poduzeće objavljuje činjenicu da je primijenilo izuzeće utvrđeno u ovom podstavku; i
 - ii. matično poduzeće na svaki datum izvješćivanja ponovno procjenjuje mogu li se informacije i dalje izostaviti;

- (c) klasificirane podatke kako su definirani u članku 2. točki 7. Uredbe (EU) 2023/2418, pod uvjetom da su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - i. matično poduzeće objavljuje činjenicu da je primijenilo izuzeće utvrđeno u ovom podstavku; i
 - ii. matično poduzeće na svaki datum izvješćivanja ponovno procjenjuje mogu li se informacije i dalje izostaviti;

- (d) druge informacije koje treba zaštititi od neovlaštenog pristupa ili objavljivanja zbog obveza utvrđenih u drugim pravnim aktima Unije ili nacionalnom pravu ili kako bi se zaštitila privatnost ili sigurnost fizičke osobe ili sigurnost pravne osobe, pod uvjetom da su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - i. matično poduzeće objavljuje činjenicu da je primijenilo izuzeće utvrđeno u ovom podstavku; i
 - ii. matično poduzeće na svaki datum izvješćivanja ponovno procjenjuje mogu li se informacije i dalje izostaviti.”;

(c) umeće se sljedeći stavak:

„4.a Odstupajući od stavka 1. ovog članka, ako se sastav grupe promijenio tijekom financijske godine zbog preuzimanja ili spajanja poduzeća, matično poduzeće može odlučiti da u konsolidirano izvješće posloводства koje se odnosi na tu financijsku godinu neće uključiti informacije iz stavka 1. ovog članka koje se odnose na poduzeća koja podliježu stjecanju ili spajanju.

Odstupajući od stavka 1. ovog članka, matično poduzeće može odlučiti da u konsolidirano izvješće posloводства ne uključi informacije iz stavka 1. ovog članka o bilo kojem poduzeću kćeri koje napusti grupu tijekom financijske godine.

Matično poduzeće koje se koristi mogućnostima iz prvog ili drugog podstavka navodi svaki značajan događaj koji je utjecao na poduzeće kći tijekom financijske godine i koji utječe na učinke grupe na pitanja održivosti, ili rizike ili prilike grupe povezane s pitanjima održivosti.”;

(d) umeće se sljedeći stavak:

„7.a Odstupajući od stavka 1., države članice osiguravaju da matična poduzeća koja su financijska holding poduzeća s poduzećima kćerima koja imaju međusobno neovisne poslovne modele i poslovanje mogu odlučiti da u svoje konsolidirano izvješće posloводства ne uključe informacije iz stavka 1.”;

(e) stavak 9. zamjenjuje se sljedećim:

„9. Izuzeće utvrđeno u stavku 8. primjenjuje se i na subjekte od javnog interesa koji podliježu zahtjevima iz ovog članka.”;

6. članak 29.b mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 1. treći, četvrti i šesti podstavak brišu se;
- (b) u stavku 2. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Standardima izvješćivanja o održivosti osigurava se kvaliteta informacija o kojima se izvješćuje, i to zahtijevanjem da one moraju biti razumljive, relevantne, provjerljive, usporedive i vjerno predstavljene. Standardima izvješćivanja o održivosti izbjegava se nametanje nerazmjernog administrativnog ili financijskog opterećenja poduzećima, među ostalim tako da se u najvećoj mogućoj mjeri uzima u obzir rad globalnih inicijativa za utvrđivanje standarda izvješćivanja o održivosti kako je propisano stavkom 5. točkom (a) i tako da se u najvećoj mogućoj mjeri osigura dosljednost sa zahtjevima u drugim pravnim aktima Unije. U standardima izvješćivanja o održivosti prednost se daje, u mjeri u kojoj je to moguće, objavljivanju kvantitativnih informacija, uzimajući u obzir opterećenje poduzeća i potrebe korisnika.”;

(c) u stavku 4. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„U standardima izvješćivanja o održivosti uzimaju se u obzir poteškoće na koje poduzeća mogu naići pri prikupljanju informacija od aktera u cijelom njihovom lancu vrijednosti, posebno od onih koji ne podliježu zahtjevima izvješćivanja o održivosti utvrđenima u članku 19.a ili članku 29.a te od dobavljača na tržištima u nastajanju i u gospodarstvima u usponu. U standardima izvješćivanja o održivosti utvrđuju se objave o lancima vrijednosti koje su razmjerne i relevantne za kapacitete i značajke poduzeća u lancima vrijednosti te za opseg i složenost djelatnosti, osobito one koje se odnose na poduzeća koja ne podliježu zahtjevima izvješćivanja o održivosti iz članka 19.a ili članka 29.a. U standardima izvješćivanja o održivosti ne utvrđuju se objave kojima bi se od poduzeća zahtijevalo da od poduzeća u svojem lancu vrijednosti koja na datum bilance u prosjeku nemaju više od 1 000 zaposlenika tijekom financijske godine pribave informacije koje nadilaze informacije koje se objavljuju u skladu s dobrovoljnim standardima izvješćivanja o održivosti iz članka 29.ca.”;

7. članak 29.c briše se;

8. umeće se sljedeći članak:

„Članak 29.ca

Dobrovoljni standardi izvješćivanja o održivosti

1. Kako bi se poduzećima koja na datum bilance u prosjeku nemaju više od 1 000 zaposlenika tijekom prethodne financijske godine olakšalo dobrovoljno objavljivanje informacija o održivosti i ograničile informacije koje bi se za potrebe ove Direktive mogle zahtijevati od takvih poduzeća u lancu vrijednosti, Komisiju se ovlašćuje za utvrđivanje, putem delegiranih akata u skladu s člankom 49., dobrovoljnih standarda izvješćivanja o održivosti do ... [četiri mjeseca nakon stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni].
2. Ne dovodeći u pitanje stavak 3. ovog članka, dobrovoljni standardi izvješćivanja o održivosti iz stavka 1. ovog članka temelje se na Preporuci Komisije (EU) 2025/1710* u njezinoj izvornoj verziji. Također su proporcionalni i relevantni s obzirom na kapacitete i značajke poduzeća za koja su osmišljeni te opseg i složenost njihovih aktivnosti. U dobrovoljnim standardima izvješćivanja o održivosti također se, u mjeri u kojoj je to moguće, navodi struktura prikazivanja takvih informacija o održivosti.

3. Komisija najmanje svake četiri godine nakon datuma početka njihove primjene preispituje dobrovoljne standarde izvješćivanja o održivosti iz stavka 1. i prema potrebi ih mijenja kako bi se uzele u obzir promjene relevantne za izvješćivanje o održivosti.
4. Pri preispitivanju dobrovoljnih standarda izvješćivanja o održivosti na temelju stavka 3. Komisija uzima u obzir tehničke savjete EFRAG-a.

* Preporuka Komisije (EU) 2025/1710 od 30. srpnja 2025. o standardu dobrovoljnog izvještavanja o održivosti za mala i srednja poduzeća (SL L, 2025/1710, 5.8.2025., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1710/oj>).”;

9. članak 29.d zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 29.d

Jedinstveni elektronički format za izvješćivanje

1. Poduzeća koja podliježu zahtjevima iz članka 19.a ove Direktive izrađuju svoje izvješće posloводства u elektroničkom formatu za izvješćivanje utvrđenom u članku 3. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/815* i opisno označavaju svoje izvješćivanje o održivosti, što uključuje objave predviđene u članku 8. Uredbe (EU) 2020/852, u skladu s elektroničkim formatom za izvješćivanje utvrđenom u toj delegiranoj uredbi. Do donošenja takvih pravila o opisnom označavanju tom delegiranom uredbom poduzeća nisu dužna opisno označavati svoje izvješćivanje o održivosti.
2. Matična poduzeća koja podliježu zahtjevima iz članka 29.a izrađuju svoje konsolidirano izvješće posloводства u elektroničkom formatu za izvješćivanje utvrđenom u članku 3. Delegirane uredbe (EU) 2019/815 i opisno označavaju svoje izvješćivanje o održivosti, što uključuje objave predviđene u članku 8. Uredbe (EU) 2020/852, u skladu s elektroničkim formatom za izvješćivanje utvrđenim u toj delegiranoj uredbi. Do donošenja takvih pravila o opisnom označavanju tom delegiranom uredbom matična poduzeća nisu dužna opisno označavati svoje izvješćivanje o održivosti.

* Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/815 od 17. prosinca 2018. o dopuni Direktive 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda za specifikaciju jedinstvenog elektroničkog formata za izvještavanje (SL L 143, 29.5.2019., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).”;

10. umeće se sljedeće poglavlje:

„Poglavlje 6.c

Mjere digitalne potpore

Članak 29.e

Digitalni portal za izvješćivanje o održivosti

Komisija uspostavlja namjenski portal putem kojeg poduzeća mogu pristupiti informacijama, smjernicama i potpori, među ostalim relevantnim predlošcima, u pogledu okvira za obvezno i dobrovoljno izvješćivanje o održivosti iz ove Direktive. Portal je međusobno povezan s mjerama potpore na internetu koje pružaju države članice, ako su dostupne, kako bi se uzeo u obzir nacionalni kontekst.

Članak 29.f

Izvješće o tehnološkim rješenjima za izvješćivanje o održivosti

Komisija do ... [24 mjeseca nakon stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni] podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o tehnološkim rješenjima za izvješćivanje o održivosti, koje uključuje inicijative kojima će se poduzećima omogućiti sigurno, neometano i automatizirano prikupljanje, obrada i razmjena podataka.”;

11. u članku 33. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice osiguravaju da su članovi administrativnih, upravljačkih i nadzornih tijela poduzeća, djelujući u okviru nadležnosti koje su im dodijeljene nacionalnim pravom, kolektivno odgovorni osigurati da se sljedeći dokumenti sastave i objave u skladu sa zahtjevima ove Direktive i, ako je to primjenjivo, u skladu s međunarodnim računovodstvenim standardima donesenima u skladu s Uredbom (EZ) br. 1606/2002, Delegiranom uredbom (EU) 2019/815, standardima izvješćivanja o održivosti iz članka 29.b ove Direktive i u skladu sa zahtjevima iz članka 29.d ove Direktive:

- (a) godišnji financijski izvještaji, izvješće posloводства i izvješće o korporativnom upravljanju kad se dostavljaju zasebno; i

- (b) konsolidirani financijski izvještaji, konsolidirano izvješće posloводства i konsolidirano izvješće o korporativnom upravljanju kad se dostavljaju zasebno.

Odstupajući od prvog podstavka ovog stavka, države članice mogu predvidjeti da članovi administrativnih, upravljačkih i nadzornih tijela poduzeća, djelujući u okviru nadležnosti koje su im dodijeljene nacionalnim pravom, nisu kolektivno odgovorni osigurati da je izvješće posloводства ili konsolidirano izvješće posloводства, ovisno o tome što je primjenjivo, sastavljeno u skladu s člankom 29.d.”;

12. članak 34. mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 1. drugom podstavku točka (aa) zamjenjuje se sljedećim:

„(aa) ako je primjenjivo, na temelju postupka ograničene provjere daju mišljenje o usklađenosti izvješćivanja o održivosti sa zahtjevima iz ove Direktive, uključujući usklađenost izvješćivanja o održivosti sa standardima izvješćivanja o održivosti donesenima na temelju članka 29.b, postupku koji poduzeće provodi kako bi utvrdilo informacije o kojima se izvijestilo u skladu s tim standardima izvješćivanja o održivosti i usklađenosti sa zahtjevom za opisno označavanje izvješćivanja o održivosti u skladu s člankom 29.d, kao i o usklađenosti sa zahtjevima za izvješćivanje iz članka 8. Uredbe (EU) 2020/852;”;

(b) umeće se sljedeći stavak:

„2.a Države članice osiguravaju da je mišljenje iz stavka 1. drugog podstavka točke (aa) sastavljeno na način kojim se u potpunosti poštuje pravo poduzeća u lancu vrijednosti koja na datum bilance u prosjeku nemaju više od 1 000 zaposlenika tijekom prethodne financijske godine da odbiju poduzeću koje izvješćuje dostaviti informacije koje nadilaze informacije navedene u dobrovoljnim standardima iz članka 29.ca.”;

13. u članku 40.a stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Prvi podstavak primjenjuje se samo na poduzeća kćeri koja na datum bilance imaju neto prihod veći od 200 000 000 EUR u prethodnoj financijskoj godini.”;

(b) četvrti i peti podstavak zamjenjuju se sljedećim:

„Pravilo iz trećeg podstavka primjenjuje se na podružnicu samo ako poduzeće iz treće zemlje nema poduzeće kći kako je navedeno u prvom podstavku i ako je podružnica ostvarila neto prihod veći od 200 000 000 EUR u prethodnoj financijskoj godini.

Prvi i treći podstavak primjenjuju se na poduzeća kćeri ili podružnice navedene u tim podstavcima samo ako je poduzeće iz treće zemlje na svojoj razini grupe ili, ako to nije primjenjivo, na pojedinačnoj razini, u Uniji ostvarilo neto prihod veći od 450 000 000 EUR u svakoj od posljednje dvije uzastopne financijske godine.”;

(c) dodaje se sljedeći podstavak:

„Odstupajući od prvog i trećeg podstavka, ako je poduzeće iz treće zemlje financijsko holding društvo s poduzećima kćerima koja imaju međusobno neovisne poslovne modele i poslovanje, države članice osiguravaju da poduzeća kćeri i podružnice mogu odlučiti da neće objaviti i staviti na raspolaganje izvješće o održivosti iz prvog i trećeg podstavka.”;

14. članak 49. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 1. stavka 2., članka 3. stavka 13. točke (a), članka 29.b, članka 40.b te članka 46. stavka 2. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 5. siječnja 2023. Komisija izrađuje izvještaj o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.”;

(b) umeće se sljedeći stavak:

„2.a Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 3. stavka 13. točaka (b) i (c) te iz članka 29.ca dodjeljuje se Komisiji na neodređeno vrijeme počevši od ... [datum stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni].

(c) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 1. stavka 2., članka 3. stavka 13., članka 29.b, članka 29.ca, članka 40.b te članka 46. stavka 2. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji datum naveden u toj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.”;

(d) stavak 3.b mijenja se kako slijedi:

i. u prvom podstavku uvodna formulacija zamjenjuje se sljedećim:

„Pri donošenju delegiranih akata na temelju članka 29.b Komisija uzima u obzir tehničke savjete EFRAG-a, pod sljedećim uvjetima:”

ii. četvrti podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Komisija se savjetuje zajednički sa Stručnom skupinom država članica za održivo financiranje iz članka 24. Uredbe (EU) 2020/852 i računovodstvenim regulatornim odborom iz članka 6. Uredbe (EZ) br. 1606/2002 o nacrtima delegiranih akata prije njihova donošenja kako je navedeno u članku 29.b ove Direktive.”;

iii. šesti podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Komisija se savjetuje i s Europskom agencijom za okoliš, Agencijom Europske unije za temeljna prava, Europskom središnjom bankom (ESB), Odborom europskih tijela za nadzor revizije (CEAOB) i Platformom za održivo financiranje uspostavljenom na temelju članka 20. Uredbe (EU) 2020/852 o tehničkim savjetima koje dostavi EFRAG prije donošenja delegiranih akata iz članka 29.b ove Direktive. Ako neko od tih tijela odluči dostaviti mišljenje, dužno je to učiniti u roku od dva mjeseca od datuma savjetovanja s Komisijom.”;

(e) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Delegirani akt donesen na temelju članka 1. stavka 2., članka 3. stavka 13., članaka 29.b, članka 29.ca ili članka 40.b ili članka 46. stavka 2. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.”.

Članak 3.
Izmjene Direktive (EU) 2022/2464

Direktiva (EU) 2022/2464 mijenja se kako slijedi:

1. u članku 5. stavak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) prvi podstavak mijenja se kako slijedi:

i. u točki (a) uvodni tekst zamjenjuje se sljedećim:

„za financijske godine koje počinju između 1. siječnja 2024. i 31. prosinca 2026.“;

ii. točka (b) mijenja se kako slijedi:

1. podtočka i. zamjenjuje se sljedećim:

„i. na poduzeća koja na datum bilance imaju neto prihod veći od 450 000 000 EUR i u prosjeku imaju više od 1 000 zaposlenika tijekom financijske godine;”

2. podtočka ii. zamjenjuje se sljedećim:

„ii. na matična poduzeća grupe koja na datum bilance ima, na konsolidiranoj osnovi, neto prihod veći od 450 000 000 EUR i u prosjeku ima više od 1 000 zaposlenika tijekom financijske godine;” ;

iii. točka (c) briše se;

(b) treći podstavak mijenja se kako slijedi:

i. u točki (a) uvodni tekst zamjenjuje se sljedećim:

„za financijske godine koje počinju između 1. siječnja 2024. i 31. prosinca 2026.:”;

ii. točka (b) mijenja se kako slijedi:

1. podtočka i. zamjenjuje se sljedećim:

„i. na izdavatelje kako su definirani u članku 2. stavku 1. točki (d) Direktive 2004/109/EZ koji su poduzeća koja na datum bilance imaju neto prihod veći od 450 000 000 EUR i imaju u prosjeku više od 1 000 zaposlenika tijekom financijske godine; ”;

2. podtočka ii. zamjenjuje se sljedećim:

„ii. na izdavatelje kako su definirani u članku 2. stavku 1. točki (d) Direktive 2004/109/EZ koji su matična društva grupe koja na datum bilance imaju, na konsolidiranoj osnovi, neto prihod veći od 450 000 000 EUR i u prosjeku imaju više od 1 000 zaposlenika tijekom financijske godine;”;

iii. točka (c) briše se;

(c) dodaje se sljedeći podstavak:

„Odstupajući od prvog podstavka točke (a) i trećeg podstavka točke (a), države članice mogu izuzeti poduzeća ili izdavatelje koji nemaju neto prihod veći od 450 000 000 EUR ili čiji prosječni broj zaposlenika ne premašuje 1 000 tijekom financijske godine, na konsolidiranoj osnovi, ako je to primjenjivo, od pridržavanja mjera potrebnih za usklađivanje s člankom 1., uz iznimku točke 14., i s člankom 2., za financijske godine koje počinju između 1. siječnja 2025. i 31. prosinca 2026.”;

2. u članku 6. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) točke (b) i (c) zamjenjuju se sljedećim:

„(b) procjenu broja poduzeća koja dobrovoljno primjenjuju standarde izvješćivanja o održivosti iz članka 29.ca Direktive 2013/34/EU;

(c) procjenu toga treba li i na koji način proširiti područje primjene odredaba izmijenjenih ovom Direktivom o izmjeni, posebno u odnosu na velika poduzeća koja imaju neto prihod koji nije veći od 450 000 000 EUR i čiji prosječni broj zaposlenika ne premašuje 1 000 tijekom financijske godine, kao i na poduzeća iz trećih zemalja koja posluju izravno na unutarnjem tržištu Unije bez poduzeća kćeri ili podružnice na području Unije;”;

(b) drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Izvješće u vezi s prvim podstavkom točkama (a), (b), (d) i (e) objavljuje se do 30. travnja 2029. i svake tri godine nakon toga te mu se prema potrebi prilažu zakonodavni prijedlozi. Izvješće u vezi s prvim podstavkom točkom (c) objavljuje se do 30. travnja 2031. i svake tri godine nakon toga te mu se prema potrebi prilažu zakonodavni prijedlozi.”.

Članak 4.
Izmjene Direktive (EU) 2024/1760

Direktiva (EU) 2024/1760 mijenja se kako slijedi:

1. članak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ovom Direktivom utvrđuju se pravila o:

- (a) obvezama poduzeća u pogledu stvarnih i potencijalnih negativnih učinaka na ljudska prava i okoliš, s obzirom na njihovo vlastito poslovanje, poslovanje njihovih društava kćeri i poslovanje njihovih poslovnih partnera u lancima aktivnosti tih poduzeća; i
- (b) odgovornosti za kršenje obveza iz točke (a).”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

2. Ova Direktiva ne predstavlja osnovu za smanjenje razine zaštite ljudskih, radnih i socijalnih prava ni zaštite okoliša ili klime predviđene nacionalnim pravom država članica ili primjenjivim kolektivnim ugovorima u trenutku donošenja ove Direktive. Međutim, prva rečenica ovog stavka ne sprečava države članice da prilagode nacionalne zakone o dubinskoj analizi za održivo poslovanje primjenjive u trenutku donošenja ove Direktive, a posebno njihovo područje primjene, kako bi se oni uskladili s ovom Direktivom.

(c) dodaje se sljedeći stavak:

- „4. Ova Direktiva ne utječe na pravo Unije ili nacionalno pravo koje se odnosi na pitanja koja nisu navedena u stavku 1. Posebice, pravila iz stavka 1. točke (a) ne utječu na pravo Unije ili nacionalno pravo u području ljudskih, radnih ili socijalnih prava ili zaštite okoliša i u pogledu klimatskih promjena, osim kad je riječ o općim obvezama dubinske analize.”;

2. članak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) poduzeće je u prosjeku imalo više od 5 000 zaposlenika i neto prihod na svjetskoj razini veći od 1 500 000 000 EUR u posljednjoj financijskoj godini za koju su godišnji financijski izvještaji doneseni ili su trebali biti doneseni”;

ii. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) poduzeće je s neovisnim trećim poduzećima sklopilo, ili je krajnje matično društvo grupe koja je sklopila, sporazume o franšizi ili licenciranju u Uniji u zamjenu za naknade za licenciju, ako se tim sporazumima osigurava zajednički identitet, zajednički poslovni koncept i primjena jedinstvenih poslovnih metoda i ako su te naknade za licenciju iznosile više od 75 000 000 EUR u posljednjoj financijskoj godini za koju su godišnji financijski izvještaji doneseni ili su trebali biti doneseni te pod uvjetom da je poduzeće imalo, ili je krajnje matično društvo grupe koja je imala, neto prihod na svjetskoj razini veći od 275 000 000 EUR u posljednjoj financijskoj godini za koju su godišnji financijski izvještaji doneseni ili su trebali biti doneseni.”;

(b) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) poduzeće je ostvarilo neto prihod veći od 1 500 000 000 EUR u Uniji u financijskoj godini koja prethodi posljednjoj financijskoj godini;”;

ii. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) poduzeće je s neovisnim trećim poduzećima sklopilo, ili je krajnje matično poduzeće grupe koja je sklopila, sporazume o franšizi ili licenciranju u Uniji u zamjenu za naknade za licenciju, ako se tim sporazumima osigurava zajednički identitet, zajednički poslovni koncept i primjena jedinstvenih poslovnih metoda i ako su te naknade za licenciju iznosile više od 75 000 000 EUR u Uniji u financijskoj godini koja prethodi posljednjoj financijskoj godini; i pod uvjetom da je poduzeće ostvarilo, ili je krajnje matično poduzeće grupe koja je ostvarila, neto prihod veći od 275 000 000 EUR u Uniji u financijskoj godini koja prethodi posljednjoj financijskoj godini.”;

(c) u stavku 3. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„3. Ako je glavna djelatnost krajnjeg matičnog poduzeća držanje udjela u operativnim društvima kćerima i ne sudjeluje u donošenju upravljačkih, operativnih ili financijskih odluka koje utječu na grupu ili jedno ili više njezinih društava kćeri, može se izuzeti od izvršavanja obveza na temelju ove Direktive. To izuzeće podliježe uvjetu da je jedno od društava kćeri krajnjeg matičnog poduzeća s poslovnim nastanom u Uniji imenovano za ispunjavanje obveza utvrđenih u člancima od 6. do 16. u ime krajnjeg matičnog poduzeća, uključujući obveze krajnjeg matičnog poduzeća u pogledu aktivnosti njegovih društva kćeri. U tom slučaju imenovanom društvu kćeri daju se sva potrebna sredstva i pravne ovlasti za djelotvorno ispunjavanje tih obveza, posebno kako bi se osiguralo da imenovano društvo kći od poduzeća grupe dobije relevantne informacije i dokumente kako bi ispunilo obveze krajnjeg matičnog poduzeća na temelju ove Direktive.”;

3. članak 3. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (n) zamjenjuje se sljedećim:

„(n) ‚dionici‘ znači zaposlenici poduzeća, zaposlenici njegovih društava kćeri i njegovih poslovnih partnera te njihovi sindikati i predstavnici radnika, kao i pojedinci ili zajednice na čija prava ili interese izravno utječu ili bi mogli izravno utjecati proizvodi, usluge i poslovanje poduzeća, njegovih društava kćeri i njegovih poslovnih partnera te legitimni predstavnici tih pojedinaca ili zajednica;”;

(b) točka (u) zamjenjuje se sljedećim:

„(u) ‚čimbenici rizika‘ znači činjenice, situacije ili okolnosti koje se odnose na ozbiljnost i izglednost nastanka negativnog učinka, uključujući činjenice, situacije ili okolnosti na razini poslovnog partnera, ako na primjer poslovni partner nije poduzeće obuhvaćeno ovom Direktivom ili drugim usporedivim obveznim pravnim aktima o dubinskoj analizi za održivo poslovanje; na razini geografije i konteksta, poput razine izvršavanja zakonodavstva u vezi s vrstom negativnog učinka; te na razini sektora, poslovnih aktivnosti te proizvoda i usluga;”;

4. članak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 4.

Razina usklađivanja

1. Ne dovodeći u pitanje članak 1. stavke 2. i 3., države članice ne smiju u svoje nacionalno pravo uvesti odredbe, unutar područja obuhvaćenog ovom Direktivom, o utvrđivanju obveza dubinske analize u području ljudskih prava i okoliša koje se razlikuju od onih utvrđenih u člancima 6., 8. i 9., članku 10. stavcima od 1. do 5., članku 11. stavcima od 1. do 6. i člancima od 14. do 16.
2. Neovisno o stavku 1., ovom se Direktivom države članice ne sprečava da u svoje nacionalno pravo uvedu strože odredbe koje se razlikuju od onih utvrđenih u člancima 6., 8. i 9., članku 10. stavcima od 1. do 5., članku 11. stavcima od 1. do 6. i člancima 14. do 16. ili odredbe koje su preciznije u smislu cilja ili obuhvaćenog područja, među ostalim reguliranjem određenih proizvoda, usluga ili situacija, kako bi se postigla drukčija razina zaštite ljudskih, radnih i socijalnih prava, okoliša ili klime.”;

5. članak 6. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice osiguravaju da matična društva obuhvaćena područjem primjene ove Direktive mogu ispuniti obveze utvrđene u člancima od 7. do 16. u ime poduzeća koja su njihova društva kćeri obuhvaćena područjem primjene ove Direktive, ako se time osigurava djelotvorna sukladnost. Time se ne dovode u pitanje činjenica da društva kćeri podliježu izvršavanju ovlasti nadzornog tijela u skladu s člankom 25. niti njihova građanskopravna odgovornost u skladu s člankom 29.”;

(b) u stavku 2. točka (e) zamjenjuje se sljedećim:

„(e) prema potrebi, društvo kći traži ugovorna jamstva od izravnog poslovnog partnera u skladu s člankom 10. stavkom 2. točkom (b) ili člankom 11. stavkom 3. točkom (c), traži ugovorna jamstva od neizravnog poslovnog partnera u skladu s člankom 10. stavkom 4. ili člankom 11. stavkom 5. te suspendira poslovni odnos u skladu s člankom 10. stavkom 6. ili člankom 11. stavkom 7.”;

(c) stavak 3. briše se;

6. članak 8. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. U okviru obveze utvrđene u stavku 1. poduzeća poduzimaju odgovarajuće mjere za sljedeće, uzimajući u obzir relevantne čimbenike rizika, uključujući činjenice, situacije ili okolnosti na razini poslovnog partnera, ako na primjer poslovni partner nije poduzeće obuhvaćeno ovom Direktivom ili drugim usporedivim obveznim pravnim aktima o dubinskoj analizi za održivo poslovanje; na razini geografije i konteksta, poput razine izvršavanja zakonodavstva u vezi s vrstom negativnog učinka; te na razini sektora, poslovnih aktivnosti te proizvoda i usluga:

- (a) provedu postupak određivanja opsega, isključivo na temelju razumno dostupnih informacija, radi utvrđivanja općih područja u njihovu vlastitom poslovanju, poslovanju njihovih društava kćeri i, ako je to povezano s njihovim lancima aktivnosti, u poslovanju njihovih poslovnih partnera u kojima je najizglednije da bi se negativni učinci mogli pojaviti i biti najozbiljniji;
- (b) na temelju rezultata postupka određivanja opsega iz točke (a), provedu dubinsku procjenu u područjima u kojima je utvrđeno da je najizglednije da bi se negativni učinci mogli pojaviti i biti najozbiljniji.”;

(b) umeće se sljedeći stavak:

„2.a Države članice osiguravaju da za potrebe dubinske procjene iz stavka 2. točke (b):

- (a) poduzeća mogu zatražiti informacije od poslovnih partnera samo ako su te informacije potrebne, a u slučaju poslovnih partnera s manje od 5 000 zaposlenika samo ako se te informacije ne mogu razumno pribaviti na drugi način;
- (b) ako se potrebne informacije mogu pribaviti od različitih poslovnih partnera, ako je to razumno, poduzeća daju prednost traženju informacija izravno od poslovnog partnera ili poslovnih partnera kod kojih je najizglednije da će se negativni učinci pojaviti;
- (c) ako se utvrdi da je jednako vjerojatno da će se negativni učinci pojaviti ili da će biti jednako ozbiljni u više područja, poduzeća mogu dati prednost procjeni takvih područja koja obuhvaćaju izravne poslovne partnere.”;

(c) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Države članice osiguravaju da, za potrebe utvrđivanja i procjene negativnih učinaka iz stavka 1. ovog članka na temelju, ako je prikladno, kvantitativnih i kvalitativnih informacija, poduzeća imaju pravo koristiti se odgovarajućim resursima, uključujući neovisna izvješća, digitalna rješenja, industrijske inicijative i inicijative koje okupljaju više dionika i informacije prikupljene putem mehanizma za prijave i postupka za podnošenje pritužbi predviđenog u članku 14.”;

(d) stavak 4. briše se;

7. u članku 9. dodaje se sljedeći stavak:

„4. Ako se odluke o rangiranju po prioritetu donose u skladu s ovim člankom, sama činjenica da nije otklonjen manje značajni negativni učinak ne izlaže poduzeće sankcijama na temelju članka 27.”;

8. u članku 10. stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. U pogledu potencijalnih negativnih učinaka iz stavka 1. koji se nisu mogli spriječiti ili na odgovarajući način ublažiti mjerama utvrđenima u stavcima 2., 4. i 5. poduzeće je dužno kao krajnju mjeru i dok god se učinak ne otkloni:

- (a) suzdržati se od uspostave novih ili produljenja postojećih odnosa s poslovnim partnerom s kojim je učinak povezan ili u čijem je lancu aktivnosti učinak nastao;
- (b) ako mu pravo kojim se uređuju odnosi s predmetnim poslovnim partnerom to dopušta, suspendirati poslovni odnos u pogledu predmetnih aktivnosti, među ostalim s ciljem korištenja ili povećanja svojeg utjecaja, i
- (c) donijeti i provesti plan pojačanih preventivnih djelovanja za konkretni negativni učinak bez nepotrebne odgode, pod uvjetom da postoji razumno očekivanje da će takva nastojanja biti uspješna.

Sve dok je razumno očekivati da će plan pojačanih preventivnih djelovanja biti uspješan, sam nastavak suradnje s tim poslovnim partnerom ne izlaže poduzeće sankcijama na temelju članka 27. ili odgovornosti na temelju članka 29.

Prije nego što suspendira poslovni odnos, poduzeće procjenjuje može li se razumno očekivati da će negativni učinci tog postupka biti naočigled ozbiljniji od negativnog učinka koji se nije mogao spriječiti ili na odgovarajući način ublažiti. U tom slučaju poduzeće nije obvezno suspendirati poslovni odnos i može nadležno nadzorno tijelo izvijestiti o opravdanim razlozima za takvu odluku.

Države članice dužne su predvidjeti mogućnost suspenzije poslovnog odnosa u ugovorima koji su uređeni njihovim pravom u skladu s prvim podstavkom, osim ugovora u kojima su stranke zakonski obvezne sklopiti te odnose.

Ako poduzeće odluči suspendirati poslovni odnos, dužno je poduzeti korake za sprečavanje, ublažavanje ili okončanje učinaka suspenzije i o tome u razumnom roku obavijestiti dotičnog poslovnog partnera te preispitivati tu odluku.

Ako poduzeće odluči da neće suspendirati poslovni odnos u skladu s ovim člankom, dužno je pratiti potencijalni negativni učinak i periodički procjenjivati svoju odluku i jesu li dostupne daljnje odgovarajuće mjere.”;

9. u članku 11. stavak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„7. U pogledu stvarnih negativnih učinaka iz stavka 1. koji se nisu mogli okončati ili čiji se opseg nije mogao svesti na najmanju moguću razinu mjerama utvrđenima u stavcima 3., 5. i 6., poduzeće je dužno kao krajnju mjeru i sve dok se učinak ne otkloni:

- (a) suzdržati se od uspostave novih ili produljenja postojećih odnosa s poslovnim partnerom s kojim je učinak povezan ili u čijem je lancu aktivnosti učinak nastao;
- (b) ako mu pravo kojim se uređuju odnosi s predmetnim poslovnim partnerom to dopušta, suspendirati poslovni odnos u pogledu predmetnih aktivnosti, među ostalim s ciljem korištenja ili povećanja svojeg utjecaja, i
- (c) donijeti i provesti plan pojačanih korektivnih djelovanja za konkretni negativni učinak bez nepotrebne odgode, pod uvjetom da postoji razumno očekivanje da će takva nastojanja biti uspješna.

Sve dok je razumno očekivati da će plan pojačanih korektivnih djelovanja biti uspješan, sam nastavak suradnje s tim poslovnim partnerom ne izlaže poduzeće sankcijama na temelju članka 27. ili odgovornosti na temelju članka 29.

Prije suspenzije poslovnog odnosa, poduzeće procjenjuje bi li se moglo razumno očekivati da će negativni učinci tog postupka biti naočigled ozbiljniji od negativnog učinka koji se nije mogao okončati ili čiji se opseg nije mogao primjereno svesti na najmanju moguću mjeru. U tom slučaju poduzeće nije obvezno suspendirati poslovni odnos i može nadležno nadzorno tijelo izvijestiti o opravdanim razlozima za takvu odluku.

Države članice dužne su predvidjeti mogućnost suspenzije poslovnog odnosa u ugovorima koji su uređeni njihovim pravom u skladu s prvim podstavkom, osim ugovora u kojima su stranke zakonski obvezne sklopiti te odnose.

Ako poduzeće odluči suspendirati poslovni odnos, dužno je poduzeti korake za sprečavanje, ublažavanje ili okončanje učinaka suspenzije i o tome u razumnom roku obavijestiti dotičnog poslovnog partnera te preispitivati tu odluku.

Ako poduzeće odluči da neće suspendirati poslovni odnos u skladu s ovim člankom, dužno je pratiti stvaran negativni učinak i periodički procjenjivati svoju odluku i jesu li dostupne daljnje odgovarajuće mjere.”;

10. u članku 13. stavak 3. mijenja se kako slijedi:

(a) uvodna formulacija zamjenjuje se sljedećim:

„Savjetovanje s relevantnim dionicima odvija se u sljedećim fazama postupka dubinske analize.”;

(b) točke (c) i (e) brišu se;

11. članak 15. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 15.*

Praćenje

Države članice osiguravaju da poduzeća provode periodične procjene vlastitog poslovanja i mjera, poslovanja i mjera svojih društava kćeri i, kada su povezani s lancima aktivnosti poduzeća te poslovanja i mjera svojih poslovnih partnera, kako bi ocijenila provedbu i pratila prikladnost i djelotvornost utvrđivanja, sprečavanja, ublažavanja i okončanja negativnih učinaka te svođenja njihova razmjera na najmanju moguću mjeru.

Takve procjene temelje se, prema potrebi, na kvalitativnim i kvantitativnim pokazateljima te se bez nepotrebne odgode provode nakon znatne promjene, ali najmanje svakih pet godina i kad god postoje opravdani razlozi za sumnju da mjere više nisu prikladne ili djelotvorne ili da su se pojavili ili da bi se mogli pojaviti novi rizici od nastanka tih negativnih učinaka. Ako je primjereno, politika dubinske analize, utvrđeni negativni učinci i izvedene odgovarajuće mjere ažuriraju se u skladu s ishodom tih procjena i uzimajući u obzir relevantne informacije dionika.”;

12. u članku 16. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„Komisija do 31. ožujka 2029. donosi delegirane akte u skladu s člankom 34. kako bi se ova Direktiva nadopunila utvrđivanjem sadržaja i kriterija za izvješćivanje na temelju stavka 1., u kojima se posebno navode dovoljno detaljne informacije o opisu dubinske analize, utvrđenim stvarnim i potencijalnim negativnim učincima i odgovarajućim mjerama poduzetima s obzirom na te učinke. Pri izradi tih delegiranih akata Komisija uzima u obzir standarde izvješćivanja o održivosti donesene na temelju članaka 29.b i 40.b Direktive 2013/34/EU te ih prema potrebi usklađuje s njima.

Pri donošenju delegiranih akata navedenih u prvom podstavku Komisija osigurava da ne dolazi do udvostručavanja zahtjeva za izvješćivanje za poduzeća iz članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke iii. koja podliježu zahtjevima za izvješćivanje na temelju članka 4. Uredbe (EU) 2019/2088, uz istodobno potpuno zadržavanje minimalnih obveza propisanih ovom Direktivom.”;

13. članak 17. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Od 1. siječnja 2031. države članice osiguravaju da poduzeća, kada objavljuju godišnji izvještaj iz članka 16. stavka 1. ove Direktive, istodobno taj izvještaj dostavljaju tijelu za prikupljanje iz stavka 3. ovog članka kako bi ga ono objavilo na jedinstvenoj europskoj pristupnoj točki (ESAP), kako je uspostavljena na temelju Uredbe (EU) 2023/2859.”;

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Za potrebe dostupnosti informacija iz stavka 1. ovog članka na ESAP-u države članice do 31. prosinca 2030. imenuju barem jedno tijelo za prikupljanje kako je definirano u članku 2. točki 2. Uredbe (EU) 2023/2859 i o tome obavješćuju Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala.”;

14. članak 18. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 18.

Model ugovornih klauzula

Kako bi se poduzećima pružila potpora u usklađivanju s člankom 10. stavkom 2. točkom (b) i člankom 11. stavkom 3. točkom (c), Komisija uz savjetovanje s državama članicama i dionicima donosi smjernice o dobrovoljnom modelu ugovornih klauzula, do 26. srpnja 2027.”;

15. članak 19. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. točka (b) briše se;

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Smjernice iz stavka 2. točaka (a), (d) i (e) donose se do 26. srpnja 2027.
Smjernice iz stavka 2. točaka (f) i (g) donose se do 26. srpnja 2028.”;

16. članak 22. briše se;

17. članak 24. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Svaka država članica imenuje jedno ili više nadzornih tijela za nadziranje usklađenosti s obvezama utvrđenima u odredbama nacionalnog prava donesenima u skladu s člancima od 7. do 16.”;

(b) stavak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„7. Države članice do 26. srpnja 2028. obavješćuju Komisiju o nazivima i podacima za kontakt nadzornih tijela imenovanih u skladu s ovim člankom, kao i o njihovim nadležnostima ako postoji nekoliko imenovanih nadzornih tijela. Obavješćuju Komisiju o svim promjenama povezanim s tim.”;

18. u članku 25. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice osiguravaju da nadzorna tijela imaju odgovarajuće ovlasti i sredstva za izvršavanje zadaća koje su im dodijeljene na temelju ove Direktive, uključujući ovlasti da od poduzeća zahtijevaju da dostavljaju informacije i provode istrage povezane s ispunjavanjem obveza utvrđenih u člancima od 7. do 16.”;

19. u članku 27. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Komisija u suradnji s državama članicama izdaje smjernice za pomoć nadzornim tijelima u određivanju razine sankcija u skladu s ovim člankom. Države članice osiguravaju da je najviša granica novčanih kazni utvrđena na 3 % neto globalnog prihoda poduzeća u financijskoj godini koja prethodi odluci o izricanju novčane kazne ili, u slučaju krajnjih matičnih poduzeća kako je navedeno u članku 2. stavku 1. točkama (b) i (c) i u članku 2. stavku 2. točkama (b) i (c), na 3 % neto konsolidiranog globalnog prihoda izračunanog na razini krajnjeg matičnog poduzeća u financijskoj godini koja prethodi odluci o izricanju novčane kazne.”;

20. članak 29. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. briše se;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako se poduzeće u skladu s nacionalnim pravom smatra odgovornim za štetu nanесenu fizičkoj ili pravnoj osobi zbog nepridržavanja zahtjeva dubinske analize na temelju ove Direktive, države članice osiguravaju da te osobe imaju pravo na potpunu naknadu štete. Potpuna naknada štete ne smije dovesti do prekomjerne naknade štete, bilo putem kažnjavajuće, višestruke ili druge vrste naknade štete.”;

(c) u stavku 3. točka (d) briše se;

(d) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Poduzeća koja su sudjelovala u industrijskim inicijativama ili inicijativama koje okupljaju više dionika ili su se koristila neovisnom verifikacijom koju provode treće strane ili ugovornim klauzulama kako bi potkrijepila provedbu obveza dubinske analize i dalje se unatoč tome mogu smatrati odgovornima u skladu s nacionalnim pravom;”;

(e) u stavku 5. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Građanskopravnom odgovornošću poduzeća za naknadu štete kako je navedena u ovom članku ne dovodi se u pitanje građanskopravna odgovornost njegovih društava kćeri ili bilo kojeg izravnog i neizravnog poslovnog partnera u lancu aktivnosti poduzeća;”;

(f) stavak 7. se briše;

21. članak 36. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. briše se;

(b) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i. uvodna formulacija zamjenjuje se sljedećim:

„Komisija do 26. srpnja 2031. i svakih pet godina nakon toga podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o provedbi ove Direktive i njezinoj djelotvornosti i učinkovitosti u postizanju njezinih ciljeva, posebno u otklanjanju negativnih učinaka. Izvješću se, prema potrebi, prilaže zakonodavni prijedlog. U prvom izvješću ocjenjuju se, među ostalim, sljedeća pitanja:”;

ii. u točki (b) treća alineja zamjenjuje se sljedećim:

„– je li potrebno revidirati pragove u pogledu relevantnog prihoda i, kad je riječ o poduzećima koja su osnovana u skladu sa zakonodavstvom države članice, u pogledu broja zaposlenika, utvrđene u članku 2., i je li potrebno uvesti sektorski pristup u visokorizičnim sektorima, a posebno bi li ovom Direktivom trebalo obuhvatiti poduzeća s relevantnim prihodom većim od 450 000 000 EUR i, kad je riječ o poduzećima koja su osnovana u skladu sa zakonodavstvom države članice, s prosječno više od 1 000 zaposlenika tijekom financijske godine i povrh toga, poduzeća koja posluju u visokorizičnim sektorima”;

iii. točka (e) briše se.

iv. točka (f) zamjenjuje se sljedećim:

„(f) djelotvornost mehanizama izvršenja uvedenih na nacionalnoj razini, uključujući njihove zaštitne učinke na nositelje prava.”;

22. u članku 37. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice do 26. srpnja 2028. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera.

One primjenjuju te mjere od 26. srpnja 2029., osim mjera potrebnih za usklađivanje s člankom 16., koje države članice primjenjuju za financijske godine koje počinju 1. siječnja 2030. ili nakon tog datuma.

Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.”.

Članak 5.

Prenošenje

1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s člancima 1., 2. i 3. do ... [12 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni].

One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera.

Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise potrebni za usklađivanje s člankom 4. do 26. srpnja 2028. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera.

Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 6.
Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 7.
Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Europski parlament
Predsjednica

Za Vijeće
Predsjednik/Predsjednica